

GŁOS NARODU

Przedpłata
na „Głos Narodu“ wynosi:
w Krakowie: miesięcznie
or. 2.—. Za odnośnienie do
mieszkania dopłaca się 40
halerzy miesięcznie.
Adres Administracji: Gar-
barska 7.
Biuro filjalne: Szewska, 13.

Numer pojedynczy zwykły:
10 hal.
Numer z poprzednich dni:
20 hal.

DZIENNIK POLITYCZNY, ZAŁOŻONY W ROKU 1893 PRZEZ IZEFĄ ROSSZĄ.

REDAKTOR KIERUJĄCY: KAZIMIERZ EHRENBURG.

Przedpłata
na „Głos Narodu“ wynosi
Na prowincji: miesięcznie
kor. 2-40. W państwie nie-
mieckim kwartalnie: 10
koron. W innych państwach
kwartalnie: kor. 12.—.
Adres Redakcji i Admini-
stracji: Garbarska 7.
Telefon Nr. 309.

Numer niedzielny lub nu-
mer z dodatkiem powieścio-
wym 16 halerzy; numer na
prowincji o 2 hal. drożej.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje przedsiębiorca tego działu p. Karol Armatowicz, w biurze inseratowem „Głosu Narodu“ przy ul. Szewskiej 1. 13, pod zarządkiem p. Ignacego Plesnara. Od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 16 halerzy, za każdy następny raz 12 halerzy. Nadesłane po 40 halerzy od wiersza za każdy raz. Śluby, nekrologi etc. wiersz 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokołowski, pasaż Hausmanna, w Wiedniu Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurcie nad Menem, Berlinie, Lipsku, Wrocławiu). — M. Opelik, R. Mosse, M. Dukes, H. Schalek, w Paryżu C. Adam rue de Varenne 38, Société Mutuelle de Publicité, A. Lorette directeur, rue Coumartin.

Nr. 100.

Kraków, Czwartek dnia 2 Maja 1901.

Rok IX.

Dzisiejszy numer „Głosu Narodu“ obejmuje 8 stronnic tekstu redakcyjnego i 2 stronnic inseratów, razem 10 stronnic.

Do dzisiejszego numeru dołączamy dla wszystkich abonentów czternasty arkusz książkowego dodatku, zawierającego fantazję dramatyczną Kazimierza Tetmajera p. t.

„ZAWISZA CZARNY“.

Czas odnowić przedpłatę.

Prenumerata wynosi:

Za miesiąc maj: 2 k. 40 h.

Do końca czerwca: 4 k. 80 h.

Do końca września: 12 k. — h.

Za zmianę adresu dopłaca się 40 halerzy.

W Krakowie dla Abonentów odbierających „Głos Narodu“ w Administracji (Garbarska 7), albo w Biurze filjalnym (Szewska 13) prenumerata wynosi:

Za miesiąc maj: 2 kor.

Do końca czerwca: 4 kor.

Do końca września: 10 kor.

Biuro filjalne przy ul. Szewskiej 1. 13, otwarte od godziny 9 do 12 i od 2 do 6, przyjmuje prenumeratę miejską i załatwia wydawanie dziennika swoim abonentom.

Administracja „Głosu Narodu“.

Demonstracje w Królestwie.

WARSZAWA 2-go. Demonstracje socjalistyczne z okazji 1 maja zostały i w tym roku przeniesione na ostatnią niedzielę kwietniową, aby dać szerokim masom możliwość uczestniczenia.

Program polegał na tem, aby tłum, mający się zebrać na placu za dworcem kolei wiedeńskiej, udał się ulicę Marszałkowska, złączył się tam z drugą grupą ludzi i szedł do wylotu ulicy Królewskiej. Inna partja miała się zgromadzić na rogu ul. Wilczej i Alei Ujazdowskich i maszerując Nowym światem, złączyć się z pierwszą na rogu ul. Królewskiej celem wspólnego udania się przed pomnik Mickiewicza.

Demonstracje spełzły na niczem. Liczne aresztowania, prowadzone od czwartku, przerzedziły szeregi przyszłych manifestantów; w niedzielę zamknięto dla publiczności Aleje Ujazdowskie, park Ujazdowski, ogród botaniczny, Łazienki i park Aleksandrowski na Pradze. Po mieście krążyły patrole żandarmskie i kozackie, rozpędzając każdą gromadkę ludzi, zatrzymującą się na ulicy.

Jedynie kilkudziesięciu socjalistów poszło szeregiem przez ul. Marszałkowską ku ogrodowi Saskiemu, śpiewając „Czerwony sztandar“. Policja rozprzysła ich natychmiast. Kilku aresztowano.

Ze wszystkich centrów fabrycznych dochodzą wiadomości o licznych aresztowaniach. W Dąbrowie miano uwięzić około 28 socjalistów, w hucie Katarzyny siedmiu.

Rok rocznie powtarzają się w Królestwie te same ubolewania godne, dziecinne wybryki partji, która chce uchodzić za poważne silne stronnictwo. Rok rocznie gorętsze jednostki, podjudzane przez bezimiennych a tajemniczych agitatorów, porywają się na bezsensowne demonstracje i w nierozważnym zaślepieniu wpadają w sidła żandarmskie, nie wiedząc nawet, jakie ręce ich popychają...

Cały sposób urządzania tych manifestacji musi obudzić nawet w bezstronnym widzu pe-

wne wątpliwości co do ich źródła i sprężyn. Wszak na długi czas przed każdą taką awanturą wszyscy wiedzą, iż «coś będzie» wszyscy umieją na pamięć program «uroczystości», najlepiej zaś jest o nim poinformowana policja miejscowa. Czyż można zatem przypuścić, aby partja, wmawiając w swoich członków istnienie w Królestwie tajnych drukarni, z których wychodzą mają podburzające pisma i broszury, nie umiała zaaranżować swoich demonstracji w sposób nagły i niespodziewany dla ogółu, a zwłaszcza dla policji? Fakt, że miejsce i przebieg przyszłej manifestacji bywa zawsze, jak gdyby umyślnie, roztrąbianym na wszystkie strony, daje dużo do myślenia na temat tego, w czym mianowicie interesie te manifestacje leżą i kto się stara o ich urządzenie...

Nikommu nie jest przeciw tajemne, że motorem ruchu socjalistycznego w Królestwie, zarówno jak i gdzieindziej, jest falanga międzynarodowego żydostwa, silna solidarnością rasową, pasożyt, oplatający pnie wszystkich narodów i ssący z nich żywotne soki miłości Ojczyzny. Wiemy dobrze, iż podburzaniem ludu polskiego trudnią się osobniki, pochodzące z plebienia, które pędząc koczowniczy żywot nomadów bez kraju i bez ojczyzny, zgubiło po drodze wszystkie szlachetne pierwiastki duszy ludzkiej, zachowując jedynie nienasyconą zazdrośną żądzą burzenia wszelkich ołtarzy z świętościami, czczonemi przez inne, normalnie rozwijające się narody i — część dla złotego cielca. Rasa, której bogiem jest pieniądz, chce prowadzić ludzkość ku szczęściu i odrodzeniu i pragnie, by uwierzono, iż czyni to... bezinteresownie! Nadludzkiej potrzebowały fantazji, aby wymyślić coś bardziej dziwaczного i nieprawdopodobnego.

A skutek podburzań żydowskich? Bardzo prosty. Lud, obalany przez agitatorów, marnuje siły na bezpłodnych demonstracjach i zaludnia kazamaty carskich więzień. Najszlachetniejsze, rwące się do czynu, jednostki, gniją w cytadelach, a ci, którzy ich podburzyli, uderzają się z zadowoleniem „czystymi“ rękami po pełnych kieszeniach. Historia jak świat stara, a zawsze jednako smutna. Z jednej strony dobra wiara i zapał, z drugiej wyrachowanie, ostrożność i dobre >chodzenie koło interesu<.

W tym roku, na szczęście, zwykły żer nahałek i więzień nie bardzo nasycił Moskali i ich tajnych pomocników. Na podstawie wiadomości od osób, przybyłych wczoraj z Królestwa, można stwierdzić, że tegoroczne demonstracje spełzły niemal wszędzie na niczem. Niepokojące depesze, podawane przez goniące za sensacją, przeważnie żydowskie pisma w Wiedniu, o masowych aresztowaniach w Królestwie, są przeważnie fabrykowane w kuźni >przyjaciół< naszego narodu. Dowodem tego łączenie aresztowań z >nihilistyczną(?) propagandą<. Nie obeszło się wprawdzie w większych miastach i centrach fabrycznych bez aresztowań (np. w Częstochowie, skąd odstawiono do Warszawy 90 osób), ale nie dosięgły one ani cząstki cyfr, podawanych przez wiedeńskie dzienniki.

Według ostatnich wiadomości, dzień 1-go maja najgroźniej zapowiadał się w Łodzi, lecz, jak dotąd, brak o ewentualnych rozruchach wszelkich bliższych wiadomości.

„Wielkoduszni nie-szowiniści“.

LWÓW 2-go. Demonstracje socjalistyczne, zainaugurowane nowym wybiciem szyb we wtorek wieczorem, zaczęły się wczoraj zgromadzeniem na placu Strzeleckim o godz. 10 rano. Przemawiało kilku agitatorów, między innymi Mokłowski, usiłując usprawiedliwić partję socjalistyczną, z zarzutu aranżowania ostatnich burd ulicznych. Rusin Hankiewicz mówił godzinę o Boerach, Chińczykach (!) i studentach rosyjskich. W rezolucji najważniejszym jest ustęp oświadczający, że zgromadzenie „protestuje przeciw małoduszniemu szowinizmowi, który opadł, jak zmora ludu w Austrii“.

Z placu Strzeleckiego tłum przeszedł wśród dzikich wrzasków i ryku „Czerwonego sztandaru“ ul. Skarbkową do Rynku, wszedł w ulicę Halicką, plac Marjacki i zatrzymał się przed Pasażem Hausmanna na ulicy Sykstuskiej, tamując wszelką komunikację. Potem wśród krzyków demonstranci rozeszli się po mieście.

Jak widać z powyższego, >święto< robotnicze we Lwowie nie różniło się niczem od zwyczajnych manifestacji tego rodzaju urządanych przez żydów i próżniaczą część robotników. Z wczorajszych pochodów, mów i rezolucyj zasługuje na uwagę chyba to, że socjaliści usiłują za każdą cenę wyprzedzić udział w ostatnich awanturach lwowskich, tłuczeniu szyb, kradzeniu zegarków i tym podobnych >czynach<, mających zapewne świadczyć o błogim wpływie żydowskiego socjalizmu na masy ludowe. Że gołosłownym zaprzeczeniem panów prowodyrów lwowskiej partji nikt wobec bitych w oczy faktów nie może uwierzyć, to jest chyba rzeczą pewną.

Warto również zwrócić uwagę na to, że rezolucja, uchwalona przez tłum na placu Strzeleckim, nazywa walkę ludów, dobijających się w Austrii swoich najświętszych praw >małoduszny szowinizmem<. Międzynarodowe żydostwo raczyło zatem uchylić maski, kryjącej jego oblicze. Jakżeż wygląda wobec tego frazesu nazwa: >polscy socjaliści<, uzurpowana sobie zuchwale przez garść hałastry żydowskiej z panem Daszyńskim na czele? Biało-czerwona wędka, na którą łapia socjaliści naiwne rzesze, służy zatem tylko na dni powszednie. W >święto< socjalizm staje się znowu tem, czem zawsze był, jest i będzie: międzynarodowym i beznarodowym ruchem ciemnych mas, podniecanych przez wietrzące dobry interes żydostwo.

Najciekawszą rzeczą jest wszakże budzenie się we Lwowie reakcji przeciw korupcyjnym rządóm kliki socjalistycznych możnowładców. Wczoraj rozrzucono tam odezwę, w której przywódcy lwowskiej >partji< zostali obwinieni o niesłychane nadużycia, kradzieże i defraudacje. Odnosny ustęp z niej przytaczamy poniżej, aby czytelnicy mogli się dowiedzieć, pod jakimi zarzutami znajdują się >jenerałowie< socjalistyczni, tuczający się za krwawy grosz wyzyskiwanych przez siebie mas robotniczych.

Należy też dodać, że zarzuty te nie po raz pierwszy bywają głoszone publicznie, a jednak nikt z >jenerałów< socjalistycznych nie uważał za stosowne pozwać >oszczerców< przed kratki sądowe. Widocznie muszą mieć do takiej pochopności w przebaczeniu uraz ważne powody...

Tym sposobem lwowskie »święto próżniactwa«, urządzone przez ludzi, dążących niby to do sprawiedliwego rozdziału pracy, nie obeszło się bez przykrego rozdziewięku między częścią mas ludowych a panami prowodyrami, którzy z ruchu ludowego ciągną korzyści w sposób, jak się pokazuje, nie zawsze legalny. Szkoda, że gdziekolwiek nikt nie patrzy na palce różnym »generałom« i »pułkownikom« międzynarodowej armji. Materiału na cały plik odezw z pewnością nie zabrakło...

Ważniejsze ustępy odezw, o której wyżej wspominamy, brzmią jak następuje:

„Nie da się zaprzeczyć, że partja socjalno-demokratyczna w Galicji wschodniej zupełnie zbankrutowała przez złe, niendolne, a czasem i fałdackie kierownictwo. Ruch upadł, dając zaledwie tylko gdzieś tam słabe oznaki życia. Stało się to wskutek tego, że większość tych, co ruchowi przewodniczą, postwarzawszy sobie za Wasze pieniądze, płatne po sady, o ruch cały poczyna nie dbać, tylko o swój brzuch. Jako pasorczyty i pijawki żyją na ciele robotniczym, pochłaniając wszystkie soki żywotne. Bieda towarzyszowi, który mając czyste ręce, odważy się ostrzedz lud roboczy przed temi pijawkami! Spotka go los tow. Kozakiewicza. Tow. Kozakiewicz po dziesięciu latach pracy około ludu roboczego, po trzech latach więzienia, które odsiedział za sprawę robotniczą, po prawie czterech latach posługowania do parlamentu, musiał uchodzić z kraju przed wrogą kliką partyjną i dziś jako robotnik zarabia w Argentynie zaledwie kilkadziesiąt centów dziennie, smarując beczki smołą. Tow. Kozakiewicz, zostawił we Lwowie żonę z dzieckiem, które przymierały z głodu, nie mając po pięć dni nie w nstach. Gdy Kozakiewiczowa opadła na siłach, musiała iść do szpitala, nie mając złamanego szeląga. Pisała listy do generałów z partji, (którzy zamiast po stowarzyszeniach robotniczych, tlnką się po szynkach i kawiarniach), pisała listy do bankiera Diamanda, który udaje socjalistę, z prośbą o pomoc, lecz wszystko nadarmo. Szubrawcy z partji nie uważali nawet za potrzebne odpowiedzieć jej.

Usunawszy Kozakiewicza, zmusiwszy do nastąpienia z partji ludzi o czystych palcach, rozgościł się pijawki i złodzieje partyjni po organizacjach robotniczych, po Kasach chorych, okradając robotników z ich ciężko zapracowanego grosza. Podajemy spis takich złodziei partyjnych. Przytaczamy niektórych z nich. Ot dla przykładu: »tow.« Mozgała, znany agitator lwowski, okradł stowarzyszenie introligatorów, którego był mężem zaufania, »tow.« Kuna, stał sekretarzem wszystkich partyjnych zgromadzeń ludowych we Lwowie, okradł tow. L., nlotniwszy się z jego rowerem, pod pozorem naprawy, »tow.« Haliczewicz w Drohobyczu, kierownik organizacji zawodowej robotników drzewnych, zdefrandował wszystkie

fundusze tej filji, »tow.« Iwanów, były mąż zaufania organizacji ślusarzy, we Lwowie, sprzeniewierzył tej organizacji 240 kor., »tow.« B... okradł lwowską organizację zawodową krawców, której był mężem zaufania, »tow.« D., b. kolporter »Robotnika« a w ostatnich dniach członek delegacji robotniczej do Wiednia w sprawie zastójki budowlanego, sprzeniewierzył fundusze »Robotnika« i »Siły«, »tow.« Danek, znany agitator lwowski, a obecnie urzędnik miejskiej Kasy chorych, sprzeniewierzył fundusze »Siły«, »tow.« Menkes, jeden z obecnych lwowskich prowodyrów partyjnych, został w 1898 wyrzucony z partji, za defraudację funduszów partyjnych, dziś znów »przewodniczy« partji.

Wreszcie stwierdza odezwa, że »p. Nacher musiał usunąć się z zawodowego stowarzyszenia murarzy za złodziejskie sprawy« a »wielki referent na wiecach« p. Żelazkiewicz, nie oczyścił się dotąd z publicznego zarzutu roztrwonienia funduszów »Domu robotniczego«.

Pogratulować socjalistom takich »towarzyszy« i »generałów«.

Wstępem do »święta próżniactwa« były nowe rozruchy i burdy nliczne, urządzone we Lwowie we wtorek około 8 wieczorem. Na placu Marjackim, ulicy Akademickiej i Chorążczyznej, jakby z pod ziemi wyrósł olbrzymi tłum. Dano hasło, zakotowało w tłumie i ruszono na plac Dąbrowskiego. Atak skierowano przeciw konsulatu rosyjskiemu. Z krzykiem piekielnym i piskiem poczęto wybijać szyby w domu gdzie mieścił się konsul. Wpadła polieja, lecz nie to nie pomogło. Jednego z ekscedentów aresztowano. Jakiegoś studenta, który rzekomo rzucał kamieniami, obłą dozorca domu konsularnego. Następnie bito szyby, dopiero co wstawione po poniedziałkowym wybiciu, w restauracji na rogu ul. Lindęgo i Krętej, takiemu samemu losowi uległy cztery wielkie szyby w wiziarni hotelu Żorza, kilka szyb wybito znowu na ulicy Chorążczyznej, Akademickiej i placu Marjackim.

Tłum coraz więcej wzrastał. W pochodzie ndano się placem Halickim, Bernardyńskim, ul. Piekarską, potem skręcono wąską ulicą Skrzyńskiego na Lyczakowską w dół. Chciano się dostać widocznie pod gmach namiestnictwa, lecz zaniechano tego. Na ul. Czarnieckiego, pl. Bernardyńskim i Halickim ustawiał zapal tlnu, poczęto się powoli rozchodzić do domów. Po drodze tu i owdzie leciały szyby.

O około godz. 10 panował zupełny spokój, w gmachu polieji zmobilizowano wszystkich urzędników i agentów, a ponadto wojsko i policję. O godz. 11-ej gmach polieji opuścili reprezentanci bezpieczeństwa publicznego, urzędowanie bowiem dalsze okazało się zbytecznym.

Podczas wtorkowych zaburzeń aresztowano trzy osoby, a mianowicie: Jędrzeja Łazarowicza, murarza, pochodzącego z Monasterzysk, który został pochwycony w chwili, kiedy rzekomo rzucał kamieniem na budynek konsulatu rosyjskiego, na pl. Marjackim

Władysława Winiarskiego, terminatora blacharskiego, za obrazę straży policyjnej, a na placu Halickim aresztowano Józefa Pilińskiego, sztukatora, który miał klasnąć w dłonie i pochylać czynny demonstrantów. Aresztowanych odstawiono do aresztów.

Kom. Łysakowski przesłuchiwał do godz. 10^{1/2}, w nocy 33 aresztowanych, w poniedziałek 11 z nich wypuszczono na wolność, 22 odstawiono za az do sądu kraj. pod zarzutem zbrodni gwałtu pubbl., zbiegowiska i rabunku.

Poniedziałkowe ekscesy nie skończyły się na samem bicie szyb. P. Buszakowa, wdowa po radcy sądownym, siedząca przy oknie swego mieszkania przy ul. Chorążczyznej, została ngodzona polanem w głowę. Przywołany lekarz, dr Stroynowski, skonstatował paraliż lewej ręki i lekki udar mózgowy.

We wtorek wieczorem odbyło się zgromadzenie obywateli, którzy wskutek ekscesów ponieśli straty za stłuczone szyby i ponieśli wydatną szkodę wskutek wstrzymania obrotu handlowego. Zwołał je radny p. Riedl.

Inicjator zagał zebranie, podnosząc, że policja broni i otacza opieką tych robotników, którzy w dniu 1 maja nie chcą zaprzestać roboty, a nie użyczą tej opieki kmpcom, którzy chcą pracować. Wobec nieświetych stosunków w naszym handlu i przemyśle, rzecz ta napawa kmpców i przemysłowców poważną troską. Uchwalono tedy za poradą adw. dra Srokowskiego wniesić gremialne podanie do namiestnictwa o odszkodowanie. Gdyby tam się rzeczy nie załatwiło, nale'y w toku instacyjnym oprzeć się ewentualnie aż o mini e stwo.

Wogóle indolencja polieji lwowskiej i tolerowanie ekscesów socjalistycznych budzi w całym mieście wielkie rozgorzyczenie.

ŚMIERĆ KS. ARCYBISKUPA ISSAKOWICZA.

Sprawozdanie telefoniczne „Głosu Narodu“.

Manifestacja żałobna lwowskiej Rady miejskiej.

LWÓW 2 go. Wczoraj wieczorem odbyło się manifestacyjne posiedzenie kn czci ś. p. Issakowicza. Prezydent niecił pamięć zmarłego w następującem przemówieniu:

Świetna Rado! Smatna, nad wyraz bolesna wieść wstrząsnęła naszym grodem i społeczeństwem. Zmarł książę Kościółca, przeznaczony człowiek, wierny syn Ojczyzny, najczcigodniejszy ks. Izaak Mikołaj Issakowicz, arcybiskup obrz. ormiańskiego.

Kościół tracił w zmarłym jednego z pierwszych swych dostojników, osławionego bogobojnością i świątobliwością życia. Społeczeństwo członka, który w miarę sił i możności dla niego pracował — Ojczyzna obywatela gotowego zawsze do nslug i cierpień dla niej.

Po raz trzeci w niedłgim czasie przychodził nam

TAJEMNICA JENERAŁA TRÉMONT.

ROMANS

26)

przez

JERZEGO OHNETA.

(Ciąg dalszy).

— Nie, ojczu, kolej na żadne z nas nie przyjdzie — odpowiedział Marceli stanowczo — ponieważ przysięgam, że za pierwszą pogróżką, za pierwszym zakusem pójdę sam do Lichtenbacha i od razu ureguluję wszystkie nasze rachunki.

Wuj Graff świeżo wygolony, ubrany elegancko, wszedł do biura. Baradier dał synowi znak, aby milczał i wszyscy trzej udali się na górę do pani Baradier.

IV.

Eljasz Lichtenbach siedział w swym gabinecie przed wielkiem biurkiem w stylu z czasów Ludwika XIV i rozmawiał z księdzem, siedzącym w głębokim fotelu.

Nie był to już świeży i pulchny Eljasz z lat dawniejszych. Życie wysuszyło kwiat młodości i wyłobilo zmarszczki na czole. Szczęki pozostały wystające, ale wychudły i przypominały szczęki zwierza krwiożerczego. Ręce, oparte na biurku, długie i zgięte, zdradzały chciwość.

Jego interlokutorem był młody kapłan o delikatnej twarzy. Mówił z domieszką akcentu południowego, który nadawał jego głosowi ton wesoły.

— Interes — mówił młody ksiądz — jest bardzo dobry. Grunta, które widzieliśmy, nie mają na razie wielkiej wartości. Potrzeba będzie pożyczki trzech kroć stu tysięcy franków.

— To nie będzie trudno — odrzekł Lich-

tenbach. — Mam takich, którzy chętnie pożyczą.

— Nie szukając ich daleko, nieprawdaż? — zauważył młody ksiądz wesoło, wskazując na szufładę biurka.

— Nie, niedaleko, to prawda, ale jednakże nie tutaj. Z zasady nie udzielam funduszów inaczej, jak na wartości, które się realizują natychmiast. Interes, który mi ksiądz dobrodziej przedłożyłeś, nie przedstawia gwarancji aktualnej. Ale to nic nie szkodzi. Bylebym znalazł kapitały.

— W istocie to najważniejsze. Ale chcemy mieć do czynienia tylko z panem. Gdy grunty zostaną nabyte i oddane do naszej dyspozycji, zarządźmy poszukiwania, które doprowadzą do znalezienia minerału, ukrytego w głębi, o którym panu mówiłem. To podniesie wartość gruntów ogromnie. Pan sprzedasz część ich, a z dochodu będziemy mogli opłacić budowę naszego zakładu.

— Jeżeli ilość minerału jest taka, jak mi ksiądz dobrodziej opowiada, natenczas może ten interes przynieść zgromadzeniu poważne zyski.

— Liczymy zatem na pomoc z pańskiej strony. Ale prawda! Wczoraj przyjęto u nas w Issy jakiegoś ciężko rannego, który powoływał się na pana.

Eljasz zbladł i zrobił poruszenie, zdradzające przestrasz.

— Przełożony i ja właśnie przyjęliśmy go. Był bardzo wyczerpany wysiłkami, jakich musiał dokonać, aby się dowleć do drzwi naszych. Furtjan uprzedził Ojca przełożonego. Wszyscy byli na modlitwach porannych w kościele. Nikt go więc nie zobaczył. Gdy go tylko położyliśmy, stracił przytomność.

— Kto go pielęgnuje?

— Nasz przełożony, który studjował medycynę. Zresztą biedak ma rękę urwaną, jakby przy jakimś nieszczęściu z maszyną i potrzeba zrobić tylko opatrunek. Ten człowiek okazał istotnie ogromną odwagę. Ale teraz pochłania go gorączka. Ciągłe majaczy.

— Cóż mówi?

— Jakies dziwne i pomieszane rzeczy. Mówi o obozie w Wogezach, o prochu wojennym, posiadającym jakies nadzwyczajne własności...

— Nie wymienił nikogo?

— Imię jakiejś kobiety, którą nazywa Zofją, albo baronową. Zasięga jej rady, mówi szorstko do niej.

— Czy powiedział coś wyraźniejszego?

— Nie, majaczy ciągle i niepodobna zrozumieć, co mówi.

Eljasz westchnął z uczuciem ulgi.

— Ale to rzecz poboczna, o której wspomniałem tylko dla tego, ponieważ ranny powołał się na pana. Przyszedłem głównie rozmówić się o sprawę nabycia gruntów, które nam są bardzo potrzebne.

— Proszę powiedzieć przełożonemu, że jutro przyszę człowieka zaufanego, aby sprawę ukonńczył i nie minie miesiąc, a będziemy posiadali grunty.

Młody ksiądz wstał. Lichtenbach odprowadził swego gościa z miną pokorną i pełną szacunku aż do sieni. Tam uklonił się nisko i rzekł:

— Proszę zapewnić Ojca przełożonego o mojem szczerem przywiązaniu i oddaniu.

Lichtenbach wracał do swego gabinetu zamysłony. Zmrok zapadał z wolna. W fotelu, który opuścił młody kapłan, siedziała postać kobieca, a głos donośny odezwał się:

— Ciemno u pana, jak w piecu. Trochę światła!

— A! to pani, baronowo, zawołał bankier.

— Tak jest. To ksiądz d'Escayrac wychodził stąd?

Lichtenbach nacisnął guzik. Złote światło elektryczne oświeciło z góry gościa, którego Lichtenbach nazwał baronową.

Była to blondynka niezwykłej piękności o czystym profilu, niebieskich oczach, inteligentnym wyrazie twarzy, ale z surowością na drobnych ustach. Miała na sobie bardzo wytworna tualietę czarną, a kapelusz koronkowy uwydatniał piękność jej płowych włosów. (C. d. n.)

barsa gimnazjalna i „Sokol“. Przedmiotem wykładów będą „najstarsze dzieje naszej Ojczyzny“, mianowicie: w sobotę 4 maja b. r. o godz. 7 wieczorem „Osiedlenie praojców naszych w naszej Ojczyźnie“; w niedzielę 5 maja b. r. o godz. 4 wieczorem „Dzieje bajeczne o Krakusie, Wandzie i Płacie“; w poniedziałek 6 maja b. r. o godz. 7 wieczorem „O pierwotnych dziejach i powstaniu szlachty polskiej“. Nader interesująca treść wykładów, które mają być wygłoszone przez zaszczytnie znanego z prac naukowych prelegenta, niezrównanego znawcę i badacza starożytnych dziejów naszej Ojczyzny, zgromadzi w Wadowicach licznych słuchaczy nietylko miejscowych, ale i z dalszych stron. Nikt bowiem nie opuścił tej niezwyklej sposobności przyjemnego i pożytecznego spędzenia czasu na powyższych wykładach.

* Kardynał Puzyna wyraził wolę, aby straż wojskowa z przed jego pałacu została cofnięta. Powody tego zarządzenia, które jest uzmysłowieniem na zewnętrz dla szerokich warstw ludu, że ksiądz Kościół jest zarazem dostojnikiem państwa i odbiera honory książąt krwi cesarskiej, nie są jasne. Niezapomnianej pamięci, ukochany przez cały Kraków kardynał Dunajewski zwalniał strażnika, wyznaczonego do honorowej warty przed jego pałacem, tylko w dni wielkich mrozów.

* Biskup polowy ks. Belopotoczki przybył wczoraj do Krakowa, witany na dworcu przez proboszcza wojakowego ks. Grunę i kapelanów wojskowych, oraz wyższych oficerów imieniem których witał biskupa komendant placu pułkownik Krainc. Biskup Belopotoczki zamieszkał w Grand hotelu.

Dziś o godzinie 9 rano w kościele OO. Dominikanów odprawił biskup polowy Mszę św. solenną w asystencji kapelanów wojskowych wobec całej generalicji i wyższych oficerów całego korpusu i załogi z gen. Alborim na czele. Podczas nabożeństwa chór św. Jęka przy akompanjamentcie smyczkowej orkiestry 13 pułku, odspiewał pod kierunkiem O. Sadoka, Mszę kompozytorską ks. Perosiego. Najślynniejszy dotąd utwór religijny ostatnich czasów. Wykonanie było ze wzajemnym miar wspaniałe. Zarówno chór jak i orkiestra stanowiły jednolitą harmonję bez najdrobniejszego dysonansu zarówno w głosach jak i w taktach.

Po nabożeństwie ks. biskup Belopotoczki w dłuższej przemowie o znaczeniu sakramentu Bierzmowania, przygotował zarówno młodzież kadecką jak i dzieci wojskowych do przyjęcia daru Ducha Świętego. Do świętego Sakramentu przystąpiło około sto młodzieży obojczy płci.

* Wieczór uroczysty Stow. Kapców i Młodzieży handlowej w Krakowie urządził w niedzielę dnia 5 b. m. wieczór uroczysty, poświęcony wiekopomnej pamięci konstytucji 3-go maja. Młodzież handlowa, nie mogąc brać udziału w dniu właściwym ze względu na zajęcia aż do późnych godzin, chce swoje uczucia patriotyczne wypowiedzieć w niedzielę, urządzając w tym celu wieczór, na który program wraz z zaproszeniami rozesełane będą w najbliższych dniach.

* Policja przyaresztowała Jakóba Baczkawicza, złodzieja z Królestwa, którego przyłapano na kradzieży złotego łańcuszka z kieszoni p. N. K., kiedy ten chciał łańcuszek zastawić w Kasie oszczędności.

* Torbę podróżną mężką z drobnymi rzeczami znaleziono na plantach. Torbę odebrać można w dyrekcji policji.

* Przedstawienie w teatrze dla ludu. Ku uczczeniu 110 rocznicy uchwalenia przez Sejm polski w Warszawie Konstytucji 3-go maja, odbędzie się w dniu św. Stanisława, dnia 8 maja o godzinie 1/2 3 po południu w teatrze krakowskim uroczyste przedstawienie ludowe. Odegraną będzie: 1) „Bitwa Racławicka“ Le-nartowicza, ustęp z „Kościuszki pod Racławicami“; 2) „Zemsta za mur graniczny“ hr. Fredry. Przedstawienie to urządził, jak dawniej, Redakcja „Obrony ludu“. Bilety po znizonych cenach sprzedaje Administracja „Obrony ludu“, Kraków ul. Piłarska 1. 2.

* Z niesłychanym zdziwieniem spostrzeżliśmy na jednym z pism, które wyszło z towarzystwa wza-jemnych Ubezpieczeń w Krakowie w języku polskim, pieczętkę niemiecką: „Direction der Wechselseitigen Versicherungsgesellschaft in Krakau“. W ogóle potrzeba istnienia takiej pieczętki wydaje nam się problematyczną. Zapewne żadna instytucja ubezpieczeniowa niemiecka nie z opatruje się w pieczętki polskie inie używa ich na korespondencji z polskimi klientami. Przybijanie jednak tej pieczętki na pismach polskich wydaje nam się... pomyłką nie do darowania!

* Zawsze oni! Odbieramy następujący list z pod Wadowic: „Słysząc od mojego przyjaciela o niezwykłych zaletach zegarków Omega, o ich znakomitej technice i bardzo łatwej a więc niekosztownej reparacji (oj te reperatury zegarkowe!) poleciłem żonie, aby kupiła mi taki zegarek za pobyt w Krakowie. I rzeczywiście dostałem „Omegę“, za którą żona zapłaciła dwa guldeny mniej niż mój przyjaciel, z czego naturalnie mocno tryumfowała. Ale naprzód patrz, a moja Omega za mało... biega — co dzieło o jakie 10 minut wyprzedza zegar ścienny. Jak się tak zbiegała przez dwa miesiące, stanęła raptem w miejscu, aby odpocząć. Wadowicki zegarmistrz zaczął ją oglądać i wydał bardzo nieprzychylną opinię. Więc ja do żony: kobieto, ależ to chyba nie Omega! — a ona: Jasin, serce, przysięgam ci, że żyd... przysięgał,

że to Omega. Jaki żyd? A no na Grodzkiej — wszak kazałem kupić na Grodzkiej. Tak, na Grodzkiej (odpowiedziałem, westchnawszy nad babską logiką) ale u Sulikowskiego, a nie u jakiegoś żyda. No i naturalnie rezultat z tego taki, że nawet nie wiem, jak wygląda Omega, ale wiem już n estety co kosztuje re-peracja mojego nowego zegarka. A ztąd wniosek: nie kupować nic u żydów powinno być naszą alfą i — omegą. Józef K.

* Jeszcze o Sanoku. Jako uzupełnienie pierwotnej korespondencji, otrzymujemy następujące uwagi: Mieszkaństwo sanockie, dawniej zamieszkałe, dziś jest podług pomimo pięciu banków żydowskich, które je pieniędzmi zasilają — a wszystkie kamienice, domy, ogrody, są w rękach żydowskich nader rozpanoszo-nych, nie może więc być mowy, aby katolickie sklepy wyrzuciły konkurencję z żydowskimi, zwłaszcza, że żydzi nie wynajmują solidarnie żadnego mieszkania i sklepu katolickowi — a jeżeli wynajmują to na takich warunkach, aby po kilku latach z torbami jak dziad z Sanoka wyleciał.

Wszystko więc stoi na łasce żydowskiej, choć kupujących nie byłoby brak wobec wielkiej fabryki wagonów, licznych urzędów i garnizonu wojskowego. Sanocka ziemia słynie jako krajna mlekiem i miodem płynąca — lecz niestety jest bardzo energicznie przez żydów eksploatowana, co powoduje upadek kompletny wielu rodzin, a jaki mają tam wpływ, niech posłuży za dowód fakt, że nawet Ordynat ksiądz Czartoryski, właściciel kilkumilionowego majątku, który powiększył, wydzierżawił swój majątek znanej i orła-wionej rodzinie Wilnerów — smutno to bardzo ale prawdziwe, i jeżeli magnaci polscy swoje fortuny powierzają opiece żydowskiej, niepotrzebując podobnego ratunku, to cóż powiedzieć o ludzkiej średniej zarobkowości.

* Napisy niemieckie. Otrzymujemy następujące pismo: Czytamy w „Głosie Narodu“, że w innych miastach ludność demonstruje przeciw niemieckim napisom sklepowym. A jakąż nie liczną ilość niemieckich napisów na sklepach mamy w Krakowie! Niestety, napisy te pomieszczone są nietylko na żydowskich, ale i na katolickich sklepach. Warto byłoby ogłaszać spis tych sklepów, przestrzegając polską ludność, aby ich unikała. Taki narodowy bojkot w imię prześladowanych braci naszych w Niemczech, w imię najdroższych praw naszych haniebnie gwałconych w ziemiach, będących kolebką naszej przeszłości, jest naszym prostym obowiązkiem.

* Dzień 3 maja. Jutro o godz. w pół do 11 tej zbierają się wszystkie cecy i stowarzyszenia w kościele OO. Dominikanów na uroczyste nabożeństwo. Po nabożeństwie nastąpi uroczysty pochód z „Harmonją“ na czele. Pochód ruszy ul. Grodzką w Rynek w kierunku r t sza na miejsce przysięgi Kościuszki. Tu złożą wieniec włóscianie ziemi krakowskiej; odspiewane będą pierwsze zwrotki „Boże coś Polskę!“ po-czem pochód wyruszy ulicą Sławkowską i Basztową do pomnika Rejtana. U pomnika złożą wieniec krakowscy mieszczanie. Młodzież rękodzielnicza pod kierunkiem p. Sierosławskiego odspiewa polonez Rajtana.

* Balon wojskowy austriacki. Jak donoszą z Wrocławia, wylądował w miejscowości Kutschau (?) odległej o 2 km. od stacji kolejowej Stahlhammer, balon wojskowy. W środku siedziało 3 oficerów garnizonu krakowskiego. Balon spadł na drzewo i został uszkodzony. Ponieważ balon, wznosząc się, został uniesiony wiatrem po za granicę rosyjską, kozacy strzelali do niego, szczęściem jednak go nie trafili!

* Bal dworski. Z Budapesztu telegrafują pod d. 1 maja: Wczoraj odbył się w zamku królewskim w Budzie bal dworski, na którym rozwinęto nadzwyczajny przepych. Przybył cesarz, arcyks. Franciszek Ferdynand i inni arcyksiężęta i arcyksiężne, minister Gołuchowski, inni ministrowie, dygnitarze kościelni, dworcy i państwowi i ciała dyplomatyczne.

* Ładny radnik. Leib Isler, właściciel, dyrektor, kasjer i jedyny członek towarzystwa eskontowego w Ropczycach ma za klientów oprócz zwyczajnych gojów także i żydów. Jednym z takich był do niedawna Elias Baron z Tarnowa, który pożyczycił na wksel nieznaczną kwotę. Niedawno potrzebował mieć p. Isler inny wksel z podpisem rzezonego Eliasa Barona, przyszedł więc do jednego z tutejszych ad-wokatów z oryginalnym wkselom, żądając wprost sfa-brykowania na czystym blankiecie podpisu Eliasa Barona według okazanego oryginału. Żądaniu jego oczywiście, jako niezgodnemu z kodeksem karnym, odmówiono. P. Isler atoli pokazał co umie i przyniósł wkrótce czysty blankiet wkslowy z ludzko udanym podpisem Eliasa Barona, choć ten go nie podpisywał. Przed dwoma laty mieliśmy tu także żydka Hirseha Izraela, który sfabrykował wkseli na kilkadziesiąt tysięcy złr., czyniąc sobie do Ameryki. Sprawy p. Leiba Islera nie przesadzamy, konstatujemy tylko fakt, który mu każdej chwili możemy udowodnić.

* Z okazji procesu Hilsnera warto zwrócić uwagę na rozprawę historyczną ks. Jana Sygańskiego T. J. pod tytułem „Nowy Sącz w epoce Wazów“. Rozprawa ta ogłoszona została w r. 1899 w dodatku miesięcznym do urzędowej „Gazety lwowskiej“. (Przewodnik naukowy literacki) rocznik XXVII. Na stronie 1101 czytamy tam co następuje: „W sam jar-

mark na św. Wojciech 23 kwietnia 1769 o godz. 5 popołudniu wybuchł pożar w domu żyda Judka obok kościoła Franciszkanów; spłonęła cała jedna działość miasta razem z 40 katolickimi i 36 żydowskimi domami i ich bóżnicą, prócz tego zgorzały przyległe budynki zamkowe, ficzyny zaś opata Norbertańskiego po części zgorzały, a po części w chwili gaszenia znacznemu negły zniszczeniu. W chwili pożaru odkryto pod domem żyda Judka dwa głębokie doły, do których żydzi zabitych chrześcijan wrzucali i pilnie ukrywali, aż wreszcie jawne poszlaki znalezionej o-dzieży i gnijących ciał ludzkich odsłoniły całą ohydę zbrodni żydowskich. (Ex protocollo consistorii sandecensis extractum, et sigillo Perillustris ac Reverendissimi domini Gasparis de Wersoka Paszyc, canonici cathedralis Cracoviensis custodis et officialis, Sandecensis archidiaconi, Vojnicerss praepositi munitum, die 28 Jild 1769.)

Podobnych epizodów z życia żydowskiego przy-taczają akta nowosądeckie daleko więcej, i tak 21 kwietnia 1761 r. święto w Nowym Sączu dwóch żydów za męczenie dwóch chrześcijan, jak świadczy list ks. Józefa Bentkowskiego, proboszcza kolegiaty, pisany 23 sierpnia 1761 r., znalezionej między aktami kościelnymi. W tymże roku święto żyda Józefa Bobowskiego, który zamordował okrutnie chrześcijańskie dzie-cko, a krew z niego wytoczył do naczynia. (Actum in castro sandec. in terminis. „su judicis fer. IV. post fest. s. Viti et Modesti Mart. A. D. 1761.“)

Fakta powyżej przytoczone stwierdzone są szere-giem bardzo poważnych dokumentów, między innymi przez akta grodzkie, względnie księgi grodu sądeckie-go, które od maja 1897 roku wielokrotnie zostały do archiwum grodzkiego w Krakowie. Za to, że według tych aktów fakta wiernie zacytowane zostały, ręczy zarówno nazwisko autora rozprawy, jak i redaktora „Gazety lwowskiej“, która ją zamieściła, starosta pana Krechowieckiego.

* Z teatru. Wczorajsze przedstawienie „Burzy“ Szekspira zgromadziło bardzo licznych słuchaczy, którzy oklaskiwali szczerze wykonawców ról głównych.

Artyści nasi odbywają ciągle próby z 4-aktowej komedji staropolskiej Bogdana Ronikiera „Współza-wodnicy“.

Dnia 6 b. m. (w poniedziałek) towarzystwo niemieckie „Ibsen-Theather“ pod dyrekcją Lindemanna przedstawi najnowsze 3 aktowe dzieło wielkiego nor-wegskiego dramaturga „Wenn wir todten erwachen“ („Gdy my zmarli zmartwychwstanimy“), nazwane przez autora „epilogiem“ dramatycznym i będące zamknięciem jego pisarskiej działalności. Towarzystwo Lindemanna zyskało jednomyślne uznanie krytyki niemieckiej za wykonanie utworów ibsenowskich, doskona-łe i artystyczne pod każdym względem. Czyni ono zadość najwybredniejszym wymaganiom zwolenników stylu modernistycznego. P. Lindemanna zwracał na to uwagę, aby artyści jego trupy nie byli zwykłymi ru-tynistami, ale umieli odtwarzać postacie ibsenowskie oryginalnie, zachowując ich wszystkie indywidualne rysy. Przy wykonaniu Ibsena nie wystarczą szablon-y i zdawkowe efekty, ale należy utrzymać subtelne i oryginalne zarysy figur, ton dykcji nieposzlakowane naturalny i nastrój całości, jednym słowem wprowadzić widza w świat, stworzony przez poetę. Teatr ibsenowski, według jedynomyślnej opinji krytyków niemieckich, pokonał zwycięsko te wszystkie trudności, stwarzając całość pełną charakteru i dającą wielkie artystyczne złudzenie.

* Czy poseł Krempe jest rozbójnikiem? „Ga-zeta narodowa“ obwinia w korespondencji z mielec-kiego posła Krempe, że brał udział w rozbójniczym napadzie na p. Rusinowskiego na drodze pod Padwią, który wiozł 10.000 złr. Rusinowskiego napadło koło muru cementarnego, w chwili kiedy wracał z temi pieniędzmi z targu, kilku drabów. Rusinowski obronił im się, ale odniósł kilka ran. Rusinowski stano-wczo twierdził, że między drabami, którzy go napa-dli, widział stanowczo... deputowanego Krempe! Wniósł już nawet przeciwko Krempe wnioski donie-szenie do prokuratury. „Kurjer lwowski“ i przyja-ciele p. Krempe zaklinają się na wszystko, że to jest intryga ks. Kopycińskiego, ale Krempe nie pojawił się we wtorek w parlamencie, a we wtorek ogłosił w pismach wiedeńskich wyjaśnienie, w którym przy-znaje, że podczas wypadku był na drodze pod Pa-dwią z kilkoma chłopami, bo szli w deputacji do in-żyniera, który przeprowadza regulację rzek. Krempe stwierdza, że Rusinowski był jego politycznym wro-giem i wypoliczkował jednego z jego agitatorów. Nie chce jednak Krempe przyjąć odpowiedzialności za to, co spotkało Rusinowskiego na gościńcu i zapowiada proces o pętwiarz przeciwko „Gazecie narodowej“.

Namiestnik a socjaliści. Urzędowa „Gazeta Lwowska“ donosi: „Namiestnik przyjął deputację ro-botników nie mających zatrudnienia. Delegatom o-świadczył Jego Ekscelencja na przedstawione życze-nia — uspakajając ich, że zarządzone będą roboty przy drogach publicznych tak w powiecie lwowskim, jak i sąsiednich. Co do publicznych budowli w mie-scie Lwowie, to Jego Ekscelencja bardzo ułulnie po-parł w ministerstwie spieszne przeprowadzenie tych budowli, zwłaszcza budowę gmachu biblioteki uniwer-syteckiej i dworca kolejowego. Donosząc o tej odpo-wiedzi JE. Pana namiestnika, zaznaczyć musimy, że

niektóre dzienniki podały osnowę jej w sposób niedokładny, a może nawet tendencyjny.

Obchód 3 Maja, jaki odbędzie się w piątek w sali „Sokoła“ ku uczczeniu 110 rocznicy nadania pierwszej w Polsce konstytucji, zapowiada się bardzo poważnie — a program jego wskazuje, że Komitet umie uniknąć szablonowości, z jaką u nas zwykło się urządzać „wieczorki“ patriotyczne. Wieczór zaczął słowem wstępnym dr Guńkiewicz, poczem Chór akademicki wykona w dwóch punktach programu kilka najlepszych rzeczy ze swego bogatego repertoaru. Dr Wł. Lewicki w szerszej pomyślnej przemowie, z właściwą temu mowcy krasą słowa, wygłosi rzecz o znaczeniu konstytucji 3 maja. Jednym z najwięcej interesujących punktów programu będzie poemat Krasifskiego p. t. „Ostatni“, uświetniony przez art. mal. p. Sarjuza Wojskiego. Wśród niezwykle pięknych scen poematu okazywać się będą mgliste widzenia „Sejmu 3 maja“, „Ataku Krakusów“ i „Polonji“. „Ostatni“ będzie poraz pierwszy deklamowany w tej szacie artystycznej, w jakiej ujrzymy go w piątek w sali Sokoła. Nie należy wątpić, że publiczność krakowska liernie wypełni salę, by wziąć udział w uroczystym uczczeniu rocznicy tak drogą dla każdego sercu polskiemu.

Rada miejska z prezydentem p. Friedleinem uda się jutro o godzinie 11 przed południem do pałacu książęco-biskupiego, celem złożenia życzeń Jego Eminencji księciu kardynałowi ks. Puzynie.

Towarzystwo Tatrzańskie. W niedzielę dnia 5 maja b. r. o godz. 4 popoł. odbędzie się w Krakowie, w salach obrad magistratu (I p.) dalszy ciąg walnego zgromadzenia z następującym porządkiem dziennym: „Dokończenie obrad nad preliminarzem budżetu; rezolucje wieca zakopiańskiego z dnia 3-go sierpnia 1900“. O jaknajliczniejszy udział uprasza Zarząd Towarzystwa.

Pray tej sposobności z uznaniem podnieść należy, że prof. L. Świeżowski udało się, na podstawie myśli rzucanej w swoim czasie przez ś. p. Józefa Rogoza, przeprowadzić wniosek względem nazwania jednej skały w dolinie Chochołowskiej „Turnią K. Kmieciowicza“ i sąsiedniej niższej „Turnią Androsikowicza“.

Wielki wydział Kasy oszczędności. Dnia 6-go maja b. r. t. j. w poniedziałek o godzinie 5 po południu odbędzie się Zwyczajne Zgromadzenie Wydziału Wielkiej Kasy Oszczędności miasta Krakowa w sali posiedzeń tejże Kasy.

Włościanie z okolicy Michałowic skarżą się w nadesłanym do nas liście, że otaczająca ich inteligencja w stosunku do żydów daje z siebie jak najgorszy przykład. W Wielki Tydzień było wesele żydowskie u żyda Niehthausera na Czekału koło Michałowic, w którym brał udział respicjent straży skarbowej p. Barycz wraz z strażnikami. Włościanie piszą o tem: „Całą noc z żydówkami i żydami tańcowali. Jak mają żydzi nas szanować, kiedy panowie sami naszej religii nie szanują. Prześliśmy naszego proboszcza, by ich skarcił, lecz proboszcz powiedział nam, że nie ma sposobności im nie powiedzieć, bo oni do Kościoła nie chodzą“.

* Biskup sufragana ks. Nowak wyjechał wczoraj pociągiem błyskawicznym do Lwowa na pogrzeb ś. p. Arcybiskupa Issakowicza.

* Odnaczenie. Polska fabryka wyrobów papierowych St. Stepińskiego, krakowianina, w Wiedniu, otrzymała za swe wyroby dnia 20 b. m. na wystawie przemysłowej w Londynie złoty medal.

Kościół i kaplicę Najśw. Panny Marji OO. Karmelitów na Piasku zwiedził 30 kwietnia b. r. o godz. 12 w południe Najprzew. ks. Stefan Aleksander Zwierowicz, biskup Wileński. Najczciodszy gościela w towarzystwie kapelana i O. Jezuitę z Wesołej, przyjmował ks. Wincenty Jarosiński, przeor OO. Karmelitów. Najprzew. ks. biskup pomodliwszy się przed cudownym obrazem odprowadzony do wielkich drzwi kościoła wyraził serdeczne podziękowanie ks. przeorowi z życzeniem, by Matka Najświętsza jak najprędzej sprawiła, aby w kościele był tylko jeden gospodarz i by OO. Karmelici takowy odrestaurowali na sposób odrestaurowanych już kaplic.

Kasyno powszechne urządza w sobotę dnia 4-go b. m. zabawę taneczną przy muzyce wojskowej 56 pułku. Początek o godzinie 8-mej wieczorem. Lista otwarta.

Hotel „Centralny“ za Bramą Florjańską, niegdys znany pod nazwą „Lwowskiego“, od lat sześciu znajduje się w rękach dzierżawcy p. Turzańskiego, który w tym krótkim okresie czasu umiał hotelowi wyrobić nietylko opinię pierwszorzędną, ale nie szczędząc nakładu, zaprowadził wszelkie wygodę, wypływające z wymagań czasu. Hotel, dawniej drugorzędny i omijany, dziś pod każdym względem cieszy się najlepszą renomą, a jako leżący w jednej z najpiękniejszych części miasta z widokami na Plac, w bliskości teatru i dworca kolejowego, niebawem obok nowego gmachu starostwa, oraz tuż przy stacji tramwajowej, jest ze wszechmiar wygodnym dla po-

dróżnych i gości z prowincji, którzy w hotelu tym przez wygodę, znajdują zawsze spokój niezamącony. Obecnie, jak się dowiadujemy, p. Turzański objął hotel na dalszy okres sześciolatni, przyczem przez nowy nakład materialny czyni liczne adaptacje. Hotel ten posiada cenny ogródek frontowy, znakomicie uplantowany, który jednak nie jest wyzyskany, jak należy. Ogródek ten w tak centralnem położeniu, nadaje się wybornie na pierwszorzędną mleczarnię z kawiarnią lub cukiernią. O ile nam wiadomo, o piękny ten posterunek starał się p. Michalik, właściciel ze wszechmiar renomowanej cukierni Lwowskiej. Zdaniem naszym zajęcie tego posterunku przez pana Michalika, mogłoby być korzystnem dla stron obu, bo publiczność inteligentna naszego miasta chętnie odwiedzałaby ten ogródek i cukiernię w miejscu, gdzie się koncentruje ruch z Akademią Sztuk Pięknych, dyrekcji ruchu kolei państwowej, teatru miejskiego, a w niedalekiej przyszłości starostwa i licznych biur urzędu podatkowego i dyrekcji skarbu.

Przechodnie ulicy Kanonnej byli temi dniami świadkami niesłychanego zajścia. Na przechodzącego najspokojniej w godzinach przedwieczornych zakonnik wypadł nagle jakiś żyd i, wywijając laską ponad głowę zacementowanego, począł go lżyć ordynarnymi wyrazami. Niestety kilku katolickich mężczyzn przypatrywało się obojętnie tej napaści. Dopiero służąca Marja Orłowska, przypadkiem tamtędy przechodząca, stanęła w obronie zakonnika. Rozbestwiony żydek zwrócił się do niej, a dopiero wtedy zakonnik mógł przejść dalej spokojnie. Nie było naturalnie, jak zawsze, policjanta w okolicy, rzecz więc, jak często w Krakowie, uszła żydowskiemu napaściowi bezkarnie. Kiedy Orłowska wracała, ten sam żydek w towarzystwie jakiegoś kompana, znowu zastąpił jej drogę, rzucając pogroźki. Eneergiczna służąca dała sobie jednak rady, dosadnymi słowami karcąc rozzuchwalonych żydźlaków.

* Usunięcie się nasypu. Wskutek usunięcia się nasypu pomiędzy Worwolicami i Torskiem zastanowiono od dnia 28 kwietnia ruch towarowy pomiędzy tymi stacjami aż do odwołania.

Ruch osobowy, jakoteż pakunkowy odbywać się będzie nadal przy pomocy przesiadania się podróżnych, względnie przez przenoszenie pakunków.

* Ślub. W Bochni, w kościele parafjalnym został pobłogosławiony związek p. Stanisława Skoczylasa, adjuktka salinarnego w Kosowie z p. Anną Zecheuterówną, córką b. radcy górniczego.

* Lichwiarz Willner, który popełnił oszustwa wekslowe na szkodę ś. p. Wiktora, Zofji Wysockiej, Jędrzejowicza i innych, uzyskał od najwyższego trybunału zniżenie awojej kary z 5 lat na 3 lata więzienia.

* Bank krajowy zniża od dnia dzisiejszego stopę procentową jak następuje: 1. Reeskont weksli Stowarzyszeń zarobk. i gospod. na 4 1/2%; 2. Eskont weksli prywatnych na 5%; 3. Otwarte kredyty: saldo debet na 5 1/2%, saldo credit na 3 1/2%; 4. Zastaw na papiery publiczne na 6%.

* W parku krakowskim, towarzysze i towarzyski, żydzi i żydówki bawili się w gromadzie około 3000 osób, w czem było do tysiąca osób ciekawych. Zabawa miała przebieg spokojny na huśtawkach i karuzeli — na łódkach, z których kilka osób użyło nie własnowolnej kapieci, aż się ryby w stawie przestraszyły. Na werandach tłoczono bez względu, że muzyka robotnicza grała melodję „Boże c/a Polskę“, tańczonoby nawet przy marszu żałobnym, bo to zawsze muzyka. Gdzienidziej przygrywały ręczne harmonijki. Nie brakło też i modnych coufetti. Chór robotniczy pod batutą p. Senowskiego odśpiewał kilka pieśni na głosy męskie i mieszane. Wreszcie wieczorem p. Zygmunt Mąrzykowski spalił efektowne ogni sztuczne.

Wśród dnia aresztowano Jana Kloca za awantury i wywołanie zbiegowiska, za co go osadzono pod telegrafem, Paweł Puzak za mniejszą awanturę miał tylko chwilowo ograniczoną wolność.

* „Gwiazda“. W niedzielę dnia 5 maja b. r. urządza stowarzyszenie „Gwiazda“ w parku Dra Jordana wielki festyn na dochód budowy własnego domu. Program obfity i nader urozmaicony.

* Zgubiony niemowa. Józef Bałabuszyński, 26 lat liczący, pochodzący z Król. Polsk., stolarz, głuchoniemy, zaginał w dniu 15 kwietnia b. r. Tenże jest wzrostu wysokiego, szczupłej budowy ciała, twarzy okrągłej, ubrany w marynarkowe popielate ubranie, w czapce dżokejskiej.

* Deszcz z gradem spadł dziś na Kraków przed godziną wpół do 12 w południe. Grad był obfity; ziarenka były wielkości grubego śrutu.

* Podziękowanie cesarskie. Prezes III Zjazdu dziennikarzy słowiańskich w Dubrowniku, redaktor Czasu Chylińskiego, otrzymał następujące pismo: „J. E. p. Minister spraw wewnętrznych otrzymał Najwyższe polecenie zawiadomić III kongres dziennikarzy słowiańskich w Raguzie o Najwyższem podziękowaniu

za hołd, wyrażony w drodze telegraficznej Jego Cesarskiej Królewskiej Apostolskiej Mości przez Wielmożnego Pana, jako prezidenta tegoż kongresu i wiceprezydentów Hurbana-Vajajskiego i Gaberszeka. Wskutek reskryptu Prezydjum e. k. Namiestnictwa z dnia 26 kwietnia 1901 r. mam zaszczyt zawiadomić o tem Wielmożnego Pana z prośbą, by zechciał uwiadomić o tem Najwyższem podziękowaniu innych członków kongresu. C. k. Delegat Namiestnika: Laszkowski“.

* Zielona papuzka, przyłapaną w rynku głównym niewiadomego właściciela jest do odebrania w handlu kolonialnym pod l. 33 w rynku gł.

Znaleziono w niedzielę rano woreczek z pieniędzmi w ulicy Jabłonowskich, odebrać można za udowodnieniem przy ulicy Szewskiej l. 4, II piętro na lewo.

W sprawie zachowania się dra Feliksa Kopery, obecnego dyrektora Muzeum narodowego w Krakowie, na archeologicznym zjeździe w Kijowie, otrzymujemy dwa listy od pana Emanuela Swiejkowskiego z Dukli, do nas i pana Ksawerego Chamca z Warszawy do pana Em. Swiejkowskiego. Oba listy stają w obronie pana Kopery, pan Chamiec zapewnia, że przez cały czas trwania zjazdu brał w nim udział i na posiedzeniach w uniwersytecie obok pana Kopery zasiadał, poczuwa się zatem do obowiązku sprostowania twierdzeń przez nas podanych za dziennikami, które to w swoim czasie donosiły i wyjaśnia, że pan Kopera nietylko odczyt swój o zabytkach polskich w Petersburgu, ale i odpowiedź oponentom rosyjskim wygłosił nejczystsza polszczyzną. Gdyby było inaczej, pisze pan Chamiec, to rzecz cała wyglądałaby co najmniej zabawnie, gdyż pan Kopera nader słabo włada językiem rosyjskim.

Pan Swiejkowski prosi nas o zamieszczenie tego listu zapewniając, że pan Kopera jest najpożyteczniejszym i najsumienniejszym pracownikiem polskiej nauki i że nie wolno zniechęcać go na zawsze do społeczeństwa, które w ten sposób sumienną i cenną pracę wynagradza.

Teatr miłośników sceny ze Lwowa daje dwa przedstawienia „Romantycznych“ Rosanda w Krośnie dnia 4 maja a w Tarnowie dnia 5 maja b. r.

* Szpital św. Ludwika dla dzieci w Krakowie obchodził onegdaj pierwsze 25-lecie swojego otwarcia. Uroczystość odbyła się skromnie, bo ograniczyła się do Mszy św. i modlitw, odprawionych przez biskupa-sufragana ks. Anatola Nowaka w kaplicy szpitalnej. W nabożeństwie uczestniczyli: dyrektor szpitala rektor dr L. M. Jakubowski, prymariusze pp. dr Murdzyński i prof. dr Bossowski, sekundariusze, Siostry Miłosierdzia i młodocieni rekonwalescencji obojej płci.

* Powitanie 1-go Maja odbyło się wczoraj, jak co roku, przez muzykę wojskową. Kapela wojskowa czterech pułków piechoty wyszły z koszar o godzinie 5 rano, a obszedły główne ulice i Rynek, powróciły do koszar po godzinie 6. Kapelom towarzyszyły tłumy amatorów bezpłatnej muzyki, które odprowadziły kapela aż do samych bram koszarowych.

Św. Stanisław Kazimierczyk. W piątek dnia 3 maja b. r. o godz. 8 rano jako w rocznicę śmierci błogosławionego Kazimierczyka, należącego do plejady świętych polskich XV wieku, odprawioną zostanie w kościele Bożego Ciała uroczysta Wotywa na podziękowanie Panu Bogu za tak osobliwego Patrona, oraz na uproszenie łask bożych za jego przyczyną.

Błogosławiony Stanisław Kazimierczyk, kapłan Zgromadzenia Ks. Ks. Kanoników Regularnych Laterańskich, którego święte szczątki spoczywają w kościele Bożego Ciała, urodził się na Kazimierzu dnia 27 września 1433. Ukończywszy nauki początkowe w szkole parafjalnej Bożego Ciała, oddany został następnie na akademię krakowską, gdzie jak wielkie w naukach postępy czynił, tak jeszcze więcej życiem bogobojnem zasłynął.

Po licznych trudach i niezamordowanej pracy około zbawienia dusz zmarł dnia 3 maja 1489. Ten gorący miłośnik Krzyża Chrystusowego, w dniu poświęconym czci Krzyża, do niebieskiej zawiął ojczyzny, przeżywszy lat 55 z tych w zakonie 33, bo jak wiernie w życiu zakonem Chrystusa naśladował i w swoim sercu wyraził, tak stał się godnym przeżyć w zakonie lata Chrystusowe t. j. 33 lat.

Zaraz po śmierci wstawił go Bóg wielkimi cudami. Już w pierwszym roku po jego świątobliwym zgonie bracia zakonni zapisali 173 cudów, które Bóg za jego przyczyną okazał raczył.

Cześć, jaką odbierał przez cztery przeszło wieki, była wielka i nieprzerwana.

Zgromadzenie Ks. Ks. Kanoników Regularnych Laterańskich zamierza obecnie przystąpić do beatyfikacji tego sługi bożego i w tym celu przygotowuje materiały dowodowe, odnoszące się do jego kultu. Dzieło jednak zbyt wielkie, wymagające nadto wiele nakładów.

Zgromadzenie, nrae jednak w pomoc bożą, wiele także liczy na pomoc całego społeczeństwa polskiego

Kapelusze, — Czapki „Sweter“ do rowerów, — Pończochy, — Paski, — Koszulki, — Rękawiczki damskie i męskie, — Parasolki, — Parasole.

JEDYNE wypróbowanej dobroci TUTKI CYGARETOWE.

F. A. GRIGAR, Kraków, Rynek główny, Linia A—B, Nr. 44.

i szlachetnych rodaków, którzy zapewne pospieszą na ten cel z pomocą, a przez to przyczynią się do podniesienia czci tego, który tak gorąco naród polski ukochał, a teraz wstawia się za nim przed tronem Boga.

Hotel Polski przy ul. Florjańskiej, tuż przy Bramie Florjańskiej, został odpowiednio odnowiony i urządzony, jak również świeżo zostały w nim zainstalowane wodociągi. Hotel tak, jak obecnie wygląda, stanowi prawdziwą ozdobę tej ruchliwej ulicy. Właściciel hotelu, p. Stanisław Niedosiał, ma tę wielką zasługę obywatelską, że całą administrację hotelu, jak i służbę dobrał sobie z Chrześcijan. Nie razą tam tak rozpowszechnione u nas po hotelach semickie typy z zakrzywionymi nosami i impertyneckimi minami. Za dawnego właściciela znajdował się w hotelu szynk żydowski. Po objęciu „Hotelu Polskiego” przez obecnego właściciela, szynk został natychmiast usunięty, a lokal przerobiony na piękne, obszerne sale.

§ Z okazji katastrofy kol jowej w Pol warto przypomnieć, że Polak p. Henryk Skąpski już od roku uzyskał patent na aparaty elektryczne przeciwko zderzeniom pociągów kolejowych.

Patenty są wydane na Francję, Austrię, Rosję, Anglię, Belgię i Prusy. Mimo to, do tej pory żadna dyrekcja kolejowa nie pomyślała na serjo o nabyciu tego wynalazku pomimo tylu katastrof kolejowych w całym świecie. Wynalazek p. Skąpskiego jest bardzo praktyczny i daje pełną gwarancję niemożliwości zderzenia się pociągów w razie zastosowania aparatu p. Skąpskiego.

P. Henryk Skąpski jest geometrą lasowym i mieszka w Pleśny koło Tarnowa. Dobrzeby było, gdyby się znaleźli wpływowi ludzie dobrej woli, którzyby energicznie poparli zasługujący na rozpowszechnienie wynalazek.

§ Żyd Chaskiel Kędzior, który zamordował w marcu w Warszawie na Nowolepiu żydówkę Wejmanową i ciężko poranił jej córkę, został wysłany przez tajnego rosyjskiego szpenta w Londynie. Policja angielska na prośbę agenta aresztowała Kędziora i w dwóch tygodniach odstawi go do Warszawy.

Mianowania. Prezydent ministrów, jako kierownik ministerstwa spraw wewnętrznych, powołał starostę Wacława Zaleskiego do służby w ministerstwie spraw wewnętrznych.

Prezydent ministrów, jako kierownik ministerstwa spraw wewnętrznych, zamianował w państwowej służbie budownictwa w Galicji starszym inżynierami inżynierów: Leona Krobickiego, Wiktora Poźniaka, Ludwika Regieca, Władysława Piżla Ambrożego Leona Bałtarwicza, Teofila Michała Dujanowicza i Stanisława Wójcickiego, oraz inżynierami adjunktów budownictwa: Adama Modyniowicza, Antoiego Gońzarzyka, Szymona Faustyna Pruszyńskiego, Józefa Jarosławieckiego, Michała Morawieckiego, Władysława Skoczyńskiego, Antoiego Korasiwicza, Karola Gerstingera, Kazimierza Rogozińskiego i Eugenjusza Maliszka.

Wyższy sąd krajowy w Krakowie przeniósł w drodze zamiany miejsc służbowych kancelistów sądowych: Mieczysława Królikowskiego z Żywca do Głogowa, a Kazimierza Figwera z Głogowa do Żywca.

Dyrekcja poczt i telegrafów przeniosła kontrolorów pocztowych: Henryka Brücknera z Tarnopola do Krakowa i Oskara Sacka z Tarnowa do Lwowa.

Na kościół Janogórski w dalszym ciągu złożyli pp.: Z. K. z Kalwarji 2 k. z prośbą o zdrowie, Miętus, naucz. z Regów 8 k., T. z N. Sączu 1 k. z prośbą o zdrowie i pomoc w nauce, A. G. z Łańcuta 1 k. z prośbą o lepszy postęp syna w nauce, E. Dobrzycka z Polanki 2 k.

Na gimnazjum cieszyńskie: Kazimierz Wędrzychiewicz w imieniu kółka śpiewackiego z N. Sączu 20 k., złożone celem uczczenia najdawniejszego i najwierniejszego druha, s. p. Henryka Petersa, urz. kolej., w Krakowie zmarłego. Zgromiak Stanisław 40 hal.

Dla staruszki, wdowy po weteranie: Rozpond, nadleśniczy w Łysakowie 1 s.

Nekrologja. We Lwowie zmarł Kazimierz Zaleski, dyrektor kraj. biura kolejowego, członek państwowej rady kolejowej, em. inspektor kolei państwowych. Zmarły był synem emigranta. Urodził się też na obczyźnie, w Paryżu w r. 1844.

Tomasz Kublin, emerytow. kontrolor cłowy, w 71 roku życia zmarł w dniu 1 maja b. r. po ciężkiej chorobie, opatrzony św. Sakramentami w Kołomyżach. Pogrzeb odbędzie się 3 maja o godz. 11 rano tamże, na który to obrzęd pogrzebowy syn i pozostała żona Krewnych i Znajomych uprzejmie zapraszają.

W Bochni zmarła Petronela Skwarczowska, żona tamtejszego obywatela w 50 roku życia.

W sprawozdaniu o naradach rekordzielników mylnie podano, że p. Lachowski jest starszym cechu malarzy. Pan Lachowski jest majestrem szewskim. Starszym cechu malarzy jest p. Kamecki.

Datki na „dar narodowy 3 maja” dla „Szkoły ludowej”. Urzędnicy VII oddziału kolei państw.: A. Nemetz 1 kor., Rutkowski 1 kor., Babiarsz 1 kor., Pierzchała 1 kor., Sychrawa 1 kor., Kawecki 1 kor., Majewski 1 kor., Eittner 60 h., H. Hubert 2 kor., Rerl 1 kor., Gumowicz 1 kor., Liwera 40 h., Niemiec 1 kor., Kuźniar 40 h., Herman 20 h., Popper 20 h., X. Y. 40 h., H. C. 10 h., Wiech 1 kor., Budek 20 h., Neuchauer 20 h., N. N. 18 h., Veich 1 kor., Hoch 20 h., Semelka 1 kor., I. H. 60 h., N. N. 20 h., B. V. 60 h., Storch 1 kor., Hiki 1 kor., Nida 20 h., Türschmid 40 h., H. Wurbrand 40 h., Vazl 1 kor., W. Piasecki 1 kor., Popich 40 h., B. Miński 20 h., X. 2 kor., Filasiewicz 1 kor. Urzędnicy poczty i telegrafu: Sten 20 h., L. 20 h., Wik 50 h., Czerny 50 h., M. 60 h., Gum. 20 h., Huber 1 kor., F. 1 kor., Berd 20

h., Malik 1 kor., Mach. 50 h., Tk. 50 h., Janocha 20 h., J. M. 1 kor., G. 40 h., Jak. 20 h., Szyller 30 h., Dryszczyński 20 h., Dennenfeld 20 h., Om. 40 h., Dąbrowski 40 h. Adwokaci: E. M. 1 kor., Dr P. 2 kor., Dr Oberl. 1 kor., Dr Tischlovitz 1 kor., M. 1 kor., Dr Kader 50 h., Puchalski 1 kor. (C. d. n.)

Gabryelski (Krzysztofery, Kraków) sprzedaje fortepiany najznakomitszej w Austrii fabryki Petrof z mechaniką angielską po 500 — wiedeńską po 300 zlr.

Kursy walut.

	Korony			
	płać		żądata	
Ruble papierowe	253	5 0	254	50
Marki niemieckie	117	40	118	10
Franki papierowe	95	30	95	80
20-to frankówki w zlocie	19	06	19	15

Rada państwa w Wiedniu.

Dzienniki lwowskie donoszą, że przedmiotem ostatniej konferencji komisji parlamentarnej Koła polskiego z p. Körberem była sprawa równoczesnej budowy kanałów galicyjskich z kanałami w innych prowincjach, jakoteż sprawa regulacji rzek. Rokowania na tej konferencji, nie zostały jeszcze ukończone, jak jednak dotychczas słychać, rząd zajmuje nieprzychylnie stanowisko dla regulacji rzek. Warto zestawić z tem notatkę „Czasu”, który przed paru dniami oświadczył, że „rząd z całym naciskiem zapowiada, iż regulacja rzek prowadzić się będzie równolegle z budową kanałów. W tym kierunku cicha a wytrwała działalność Koła polskiego święci wielki tryumf”. Rzeczywiście, ładny tryumf!

Mandat z V kurji Śmichów-Kładne opróżniony przez rezygnację dep. Kłofacza, (którego obrano w dwóch okręgach) dostał się przy wyborze ścisłszym czeskiemu narodowemu robotnikowi Chocowi.

Posł Doboszyński występował w Kole polskim przeciwko przysiędze manifestacyjnej, którą zaprowadza ustawa należytościowa, domagając się, by Koło polskie pozwoliło mu postawić w Izbie odpowiednie wnioski. Koło polskie przystało, ale obcięło słuszne żądania posła Doboszyńskiego do bardzo skromnych rozmiarów. Ale, niestety, nawet te skromne poprawki, wniesione przez posła Doboszyńskiego, nie przeszły w pełnej Izbie w całości; uchwalono je tylko w tej części, na którą się zgodził minister skarbu, aby mianowicie można było żądać przysięgi manifestacyjnej tylko w ciągu dwu lat i aby formuła przysięgi brzmiała nie ogólnikowo, ale dokładnie określała przedmiot przysięgi. Jest to tylko jeden więcej dowód na to, że polityka „wolnej ręki”, zainicjowana przez p. Jaworskiego, doprowadziła Koło polskie do zupełnego odosobnienia, dzięki czemu nie może dziś przeprzeć swoich, choćby nawet bardzo słusznych, postulatów.

Całe wczorajsze posiedzenie zajęło sprawozdanie komisji nagany, która się ukonstytuowała na żądanie dep. Susterczica. Przewodniczącą komisji, dep. dr Kramarz, oświadczył, iż komisja stwierdziła na podstawie protokołów, że dep. Stein nie nazwał dep. Susterczica „Schuff”. Dep. Stein powiedział tylko, że kiedy raz dep. Berger nazwał w ten sposób Susterczica, to ten ostatni wcale na to nie reagował. Wobec tego nie można za to udzielić dep. Steinowi nagany. Natomiast domagał się dr Kramarz udzielenia dep. Steinowi nagany za użycie wyrazu „dr Schlindra”. Znaczenia tego wyrazu nikt prawie nie zna, ale okazuje się, że w całej Krainie przeciwnicy polityczni pos. Susterczica używają tego wyrazu jako przezwiska na niego, zarzucając mu jakąś nieczystą manipulację z żużłami. Żużle mają się w tamtejszym dialekcie nazywać „Schlindra”.

Następnie dep. Susterczic wyjaśniał ową sprawę z żużłami, kładąc nacisk na to, że zawsze dążył w najlepszym interesie włóścian i wysłuchiwał im dobrodziejstwa. Mowa na nadzieję, że ludność słoweńska nie odmówi mu i nadal swego zaufania.

Dep. Schalk zarzucał dep. Susterczicowi, że nadużywa religii i używa jej do celów politycznych. Dep. Susterczic wypowiedział przed chwilą swoją mowę pogrzebową. Ile to Słoweńcy będą musieli zapłacić kosztów za te 2000 kor., które Susterczic ofiarował na zakupno żużli dla ludności. Dalej oświadcza mowca, że uważa dep. Susterczica za intrygantę. Gdy Ferjancicz miał zostać ministrem, intrygował przeciw niemu prawdopodobnie, aby samemu zostać ministrem. Ale

minister musi mieć ręce czyste. Może dep. Susterczic ma podwójny honor, jeden jako człowiek prywatny, a drugi jako prezes swego klubu. Ale ma tylko jedną parę rąk i ta jest brudna. Być może, że wiara jego jest niewzruszona, ale honor jest naruszony.

Po krótkim przemówieniu dep. Tawczara, który również robił ostre wyrzuty dep. Susterczicowi, zamknięto dyskusję i przystąpiono do głosowania. Pierwsza część wniosku komisji, aby nie wyrażać nagany dep. Steinowi z powodu wyrazu „Schuff”, została uchwalona znaczną większością głosów. Wniosek, aby mu wyrazić nagany z powodu wyrażenia „schmutzige Hände”, uchwalono 182 głosami przeciwko 33. Drugą część wniosku komisji, aby udzielić nagany za wyrażenie „dr Schlindra”, odrzucono 118 głosami przeciwko 103.

Za naganą głosowało Koło polskie, niemieckie centrum katolickie, antysemita i część klubu młodoczeskiego.

Następnie minister kolei Wittek odpowiedział na kilka interpelacji, poczem hr. Vetter o godz. 4 minut 40 po południu zamknął posiedzenie, oznaczając następne na dziś, na godzinę 11 przed południem.

Dzisiejsze posiedzenie Izby.

WIEDEŃ 2 maja. (Tel. własny „Głosu Narodu”). Prezydent Izby, hr. Vetter otworzył dzisiejsze posiedzenie o godzinie 11 minut 15 przed południem. Prezydent zawiadomiał Izbę o śmierci dep. Isopescula i poświęca zmarłemu gorące wspomnienie.

Następnie sekretarze Izby odczytują nadesłane pisma i interpelacje. Dep. ks. Zygułiński przedstawia petycję m. Mielca o zapomogę.

Minister kolei Wittek przedstawia Izbie projekt budowy nowych kolei drugorzędnych w roku 1901.

Po przemówieniach prezydenta gabinetu, dra Körbera i ministra Witteka, którzy odpowiadali na interpelacje, Izba przeszła do porządku dziennego, mianowicie do projektu reformy Izby handlowych.

W tej chwili przemawia referent, deputowany Kruk.

Z WYPADKOW DNIA.

Slawońscy fałszerze banknotów.

Wiedeń: Samobójstwo współnika fałszerzy pieniędzy z Mauer, farbiarza Ludwika Sewina z Nowego Sadu wywołuje tu w sferach policyjnych żywe zdumienie.

Jeszcze w piątek w dniu aresztowania Bessemiera policja wiedeńska telegraficznie zażądała aresztowania Sewina w Nowym Sadzie. Rozkaz mógł być wykonany tem łatwiej, że Sewin nie mógł wiedzieć jeszcze o schwytaniu współników w Mauer.

Mimo tego Sewin aresztowany nie został; kilka dni używał w Nowym Sadzie swobody, a potem zastrzelił się.

Zwracają tu nadto uwagę, że już przed dwoma laty w Połudn. Węgrzech i w Slawonii aresztowano bandę fałszerzy pieniędzy, którym dostarczali środków finansowych wybitni obywatele Nowego Sadu, między nimi także Sewin.

Wówczas jednak w zdumiewający sposób stłumiono śledztwo przeciw tym intelektualnym sprawcom zbrodni.

Władze twierdzą, że Sewin nie był jedynym współnikiem Bessemiera, lecz, że był tylko jednym z członków wielkiego węgierskiego konsorcjum dla sfinansowania fabryki banknotów Bessemiera.

Wiedeń: W Bjelinie uwięziono Jana Spenglera i Jana Taubera jako zaplątanych w sprawę fałszerstw Bessemiera. Dowiedziono, że Tauber posyłał pieniądze Bessemierowi.

Na Filipinach.

Londyn: Dienniki waszyngtońskie donoszą z Filipin, że nowy naczelnik powstańców filipińskich, Cailles, wybrany w miejsce pojmanego w niewolę Aginalda, omal nie wpadł w ręce amerykańskie. Obóz jego wraz z częścią załogi stał się zdobyczą Amerykanów.

Do wiadomości tej nie przywiązują tutaj wielkiej wagi, gdyż prasa amerykańska lubi puszczać w świat różne nieprawdziwe pogłoski o sukcesach amerykańskich na Filipinach.

Wyłączna i jedyna
* * sprzedaż * *

Rekawiczek

„KHIWA”

znanych ze swej
dobroci poleca

Zdzisław Zdanowicz

w Krakowie, przy ulicy Sławkowskiej Nr. 8.

Sprawozdanie z targu zbożowego na Kieparzu. Powie trze ociepiło się na nizinie, a przytem przechodzą ciepłe deszcze, co na zasiewy oddziałuje korzystnie, lecz mniej korzystnie wpływa na handel zbożowy. Za granicą, gdzie przedtem z powodu szkód, zrzuconych przez zimno, cesię podniósł, obecnie znowu zaczynają się cofać. — Targ tutejszy, jak przeotem, pozostał obojętny na niekorzystne warunki, tak samo teraz zachowuje się spokojnie, gdyż ceny utrzymały się nierzmiernie i tylko (dobył był dzisiaj słabszy, jak w zeszłym tygodniu. Płacono: pszenicę białą od 8:30 do 8:75 k., czerwoną 8:20 do 8:70 k., żółtą 8:30 do 8:70 k., żyto 7:30 do 7:75; jęczmień browarny 6:50 do 7:30 k.; na krupy 6: 5 do 6:15 do 6:25 k.; owies 6:75 do 7:25 k., rzepak — do — k.; koniec czerwony — do — k., biały — do — k., kukurydza — do — k.; wszystko za 50 kilogramów.

NADEŚLANE.

Zakład wodoleczniczy Dra CHRAMCA

w Zakopanem, w Tatrach, stacja kolei.

Otwarty cały rok. Urządzenia pierwszorzędn. Kuchnia wykwińska i zdrowa. Oświetlenie elektryczne. Ceny bardzo przystępne. 1167.

WYPALONY KOREK! BACZNOŚĆ NA ITEN

26

Przesłana mnie woda ze źródła Stefana w Krościenku, należy do rzędu najskuteczniejszych wód alkalicznych i nadaje się do użycia w wielu przypadkach niezbyt przewodu pokarmowego, dróg oddechowych, jakoteż moczowych. Nadto jest ona wyborym środkiem do zmniejszenia kwasów w żołądku i w moczu.

1086

Dr W. Jaworski,
prof. medyc. wewn w Uniw. Jagiell.

**SKŁAD FORTEPIANÓW
W. Barabasz i Sp.**
Kraków, Rynek 39, I. piętro. 604

Osoba (bez względu na płeć, wiek i wyznanie) o ujmującej powierzchowności, grająca na fortepianie i władająca językiem niemieckim, otrzyma w składzie fortepianów p. Gabryelskiego zaraz stałą posadę płatną za wynagrodzeniem miesięcznym i udziałem w zyskach, a po roku zastępstwo tegoż składu za granicą. 1144

Wodę krościenką ze zdroj. „Stefana“ używałem z wysmienitym skutkiem w chorobach niezbytowych krtani i oskrzeli, w chorobach narządu trawienia, nerek i cierpieniach dróg moczowych. W skuteczności swej nie ustępuje ona w niczem odpowiednim szczawom alkalicznym jak Gleichbergiska, Emska, Selterska, Salzbrunniska, a posiadając smak przyjemny i orzeźwiający, może jako woda stołowa zastąpić w zupełności wody obce jak Giesshüblerka, Bilińska, Krondorfska i t. p., i powinna je nawet u nas całkiem z użycia wyrugować. 1086

Prof. dr Pareński m. p.

Do p. Jana Szufy

w Krakowie ul. Florjańska l. 43.

Za przesłanego mi, tak idealnie doborowego kanarka z hodowli pańskiej, odznaczającego się prześliznym głosem i zdumiewającym śpiewem, przesyłam Panu serdeczne podziękowanie i zaznaczam, że troskliwość i sumiennosc pracy, położone koło starannego wychowywania, przynosi szczególny zaszczyt hodowli Jego.

Wojciech Kaz. Brzazgoń,
magister farm. w Łańcucie.

**MATTONIEGO
GIESSHÜBLER**
naturalna szcawa
alkaliczna

Z OSTATNIEJ CHWILI.

TELEGRAMY „GŁOSU NARODU“ Z DNIA 2 MAJA 1901.

Budapeszt: Jutro zbierają się w Budapeszcie chorwaccy członkowie deputacji regnikolarnej w celu podjęcia ustnych rokowań nad odnowieniem węgiersko-kroackiej finansowej ugody.

Zagrzeb: Z inicjatywy wracającego do życia publicznego wybitnego chorwackiego męża stanu Folnegovic'a, wszystkie trzy opozycyjne partie sejmiku zagrzebskiego zjednoczyły się w jedną organizację narodowo-opozycyjną na podstawie programu Starcevic'a z 26 czerwca 1894 r.

Zadar: Arcybiskupem Zadaru zamianowany został msgr. Matija Dvornik. Nominacja ta wywołuje w całej Dalmacji prawdziwy entuzjazm. Msgr. Dvornik był dotychczas proboszczem w Splicie i członkiem spalackiej rady gminnej.

Tomsk: Odbyło się tu uroczyste otwarcie pierwszej na Syberji giełdy pieniędzy.

Manila: Następcą Aguinalda, dyktator Cailles, byłby się dostał do niewoli amerykańskiej. — Amerykanie napadli jego obóz z nienacka i pojмали w niewolę pięciu oficerów sztabowych i znaczną liczbę powstańców.

Londyn: W okęgach węglowych odbywa się coraz więcej zgromadzeń, protestujących przeciw ocenieniu wywozu węgla. Duże wrażenie sprawiła publikacja listu lorda Durhama do kancclerza skarbu. Lord zarzuca ministrowi, że jest zbyt łaskawy na handlarzy djamentów, ponieważ koszty wojny, podjętej w ich interesie, wkłada na kopalnie węgla w Anglii

Paryż: Rząd układa się z kompanjami żeglugi o przewóz powrotny wojska francuskiego, zwłaszcza algierskiego, z Chin do Europy.

Waszyngton: Poseł chiński oświadczył, że stopa procentowa w Stanach Zjednoczonych jest za wysoka, skutkiem tego Chiny nie mogą w Ameryce zaciągnąć pożyczki na spłacenie kosztów wojennych.

Londyn: Wicekról Nankinu, Liukunyi, w memorjale, wysłanym do tronu, prosi o pozwolenie na zbieranie składek publicznych, celem dopomożenia rządowi w wypłacie żołdu wojsku chińskiemu.

Londyn: Pekinacy korespondenci pism tutejszych twierdzą zgodnie, że w ostatnich czasach położenie w Pekinie znacznie się pogorszyło; rozdrażnienie przeciw cudzoziemcom rośnie widocznie.

Paryż: Wczoraj przyszło w miejscowości Grenoble po zgromadzeniu robotniczym do bardzo poważnych rozruchów. Żandarmerja musiała użyć białej broni do rozpedzenia demonstrantów. Kilku agentów policyjnych zostało ranionych.

Konstantynopol: Sułtan kazał przedstawić sobie akta procesu salonickiego, aby na prośbę Gerszowa złagodzić wyroki, wydane na bułgarów.

Londyn: Salisbury powróci do Londynu 9-go maja. Stan jego zdrowia znacznie się polepszył.

Split: Francuski prezydent ministrów przybył tu wczoraj z Kotorn i wyjechał dzisiaj do Zadaru, skąd jutro wyjeżdża do Poli a następnie do Wenecji, gdzie zabawi przez kilka dni.

Tryest: Towarzystwo „Trzaszka posesijnica“ zakupiło za 320.000 koron w samym centrum Tryestu grunt pod budowę słoweńskiego „Narodniego Domu“.

Paryż: Konsul francuski w Mongtse, Francois, który powrócił teraz napowrót ra swe stanowisko, donosi, że już na granicy prowincji Yünnen oczekiwał go specjalny delegat wicekróla, a wojsko chińskie utworzyło w około niego eskortę honorową. Wysocy urzędnicy i mandaryni wyrazili konsulowi w imieniu rządu chińskiego najgłębsze ubolewanie z powodu smutnych zajęć w czerwcu zeszłego roku i usprawiedliwi-li rząd chiński w tym kierunku.

Mordercza bitwa w Mandżurji.

Berlin: „Kölnische Zeitung“ donosi z Pekinu, że Rosjanie stoczyli pod Mukden morderczą bitwę z regularnym wojskiem chińskim.

Walka trwała kilka trwał godzin. Po zwycięstwie opozycje Chińczycy cofnęli się. Zostawiając na placu boju bardzo wielu trupów i rannych. Straty Rosjan w zabitych i rannych wynoszą ogółem 60 ludzi. Zginęło czterech oficerów, a wśród nich także generał Cierpicki.

Rozboje w Turcji.

Konstantynopol: Ambasadorowie francuski i angielski zwrócili z całą energją uwagę sułtana, że Kurdowie wpadli znowu do wilajetu Mossul, paląc i rabując. Kilkanaście wsi armeńskich wyjęto do nogi.

Porta dała na razie odpowiedź wymijającą, kiedy jednak ambasadorowie powtórzyli swoje żądanie, by winni zostali przykładnie ukarani, sułtan przyrzekł to uczynić.

Znów dziecko chrześcijańskie w bożnicy.

Sofja: Prawdziwa przyczyna zaburzeń antyzydowskich w Küstendil, przy których 5 żydów zostało poranionych, jest według agencji telegraficznej bułgarskiej, inna, niż zrazu przypuszczano. Nie szło bynajmniej o kwestje polityczne. Rozruchy wynikły stąd, iż żydzi wciągnęli do bożnicy kilkoletnie dziecko chrześcijańskie, które głośnym płaczem ściągło przechodniów pod okna bożnicy. Gdy żydzi, po odebraniu im dziecka, nie umieli dać wyjaśnienia, w jakim celu je przytrzymali, przyszło do zaburzeń.

Od 9-tej zrana do 9-tej wieczorem trwały rozruchy, przyczem wiele osób aresztowano.

Przesilenie gabinetowe w Niemczech?

Berlin: Od kilku dni krążące głucho wieści o przesileniu w łonie rządu cesarstwa, nabierają cechy uporeczywej. Słychać o dymisji Micquela, a nawet o zachwianiu pozycji hr. Bülowa.

„Hamb. Nachrichten“ opowiadają już o „lukazji cji“ kancclerza. Według organu Bismarków, szef wilnego gabinetu cesarza, Lucanus, wydał zakulisową wojnę kancclerzowi, ponieważ wpływ jego stawał się za duży. Teraz, gdy pokazuje się, że Bülow z dwulicową polityką w Chinach doznał porażki, kamaryla dworska pod wodzą Lucanusa, uznaje chwilę za stosowną do akcji przeciw niemu.

Wojna w południowej Afryce.

Londyn: Przyjściu do skutku porozumienia pomiędzy Kiczenerem a Bothą stają w drodze dwie okoliczności. Po pierwsze Boerowie nie chcą, aby Milner objął napowrót rządy cywilne kraju, a powtóre chodzi o zapewnienie amnestji dla rokosznan w kraju Przylądkowym.

Londyn: „Daily News“ utrzymuje, że lord Kiczener nie zerwał układów z Bothą.

Londyn: „Daily Express“ donosi: Wątpliwe jest, czy stan zdrowia Milnera pozwoli mu powrócić do Afryki południowej. W takim razie następcą jego w Kapsztadzie byłby lord Curzon.

Londyn: „Daily Mail“ donosi z Johannesburga: Jen. French odjeżdża wkrótce do Anglii.

Z Bloemfonteinu donoszą: Opublikowano tutaj raport delegatów, wysłanych do kraju Przylądkowego dla nakłonienia związku afrykańskiego (Africanderbondu), aby namówił Boerów do poddania się. Z raportu widać, że misja nie powiodła się najzupełniej. Przewodniczący związku odmówił uznania pełnomocnictw delegatów.

Wybory sejmowe we wrześniu!

Lwów: „Gazeta narodowa“ donosi, że Rada państwa obradować będzie do 15 czerwca.

Sejm galicyjski, zwołany zostanie na 20-go czerwca i trwać będzie do 10 lipca.

Wybory posłów do całego sejmiku rozpisanie zostaną na pierwsze dni września.

Z Watykanu.

Rzym: Papież przyjmował na audjencji nuncjusza w Paryżu, mr. Lorenzelli. Słychać, że Ojciec św. przygotowuje encyklikę, protestującą przeciw antykościelnym ustawom francuskim.

Mówią również że poseł hiszpański w Watykanie baron Pijdal będzie odwołany, z powodu, jakoby wybitnie zamarkowanej nieprzyjaźni dla rządu włoskiego.

Biskup Strasburga, ks. Fritzan, miał audjencję u Papieża w sprawie urządzenia fakultetu teologicznego katolickiego w Strasburgu. Prawdopodobnie Watykan da zezwolenie na fakultet, z uwagi na ruch antykościelny we Francji.

Apteka E. Hellera

Skład materiałów aptecznych i wód mineralnych i t. d.

Kraków, ulica Grodzka l. 23.

Poleca i wysyła odwrotną pocztą nie Honqo opakowania:

Tran świeży z Bergen, flaszki po kor. i 1 kor. 40 hal.

Essencja łopianowa, sławny środek przeciw wypadaniu włosów, flakon 1 kor. i 2 kor.

Pastyłki dentolinowe, doc. Uniw. dra Lępkowskiego i E. Hellera, znana używana w całym świecie ntyseptyczna płakanka do ust 1 kor. również

Pasta dentolinowa w tubach 60 h. Dentolin a antyseptyczny proszek doo zębów, puszka 1 kor.

607

Farby olejne do użycia gotowe
do pomalowania drzwi, okien, ścian, podłóg, schodów,
domów, werand, sztachet i t. p.

Reim i Spółka, Kraków
Rynek 37 polecają: Linia A-B

Farby do fasad — Farby na dachy
SMOŁOWIEC GAZOWY i DRZEWNY
KARBOLINEUM — ANTIMERULION

Farby lakierowe do podłóg
Gładzi do podłóg
Masę francuską i woskową do
zapuszczania posadzki i podłóg
Szczotki

Lakiery, Kremy i Pasty
do odnawiania i odświeżania zielonych, żółtych i czarnych bućników

KROKIETY, LAWN-TENNIS
Rakiety, Prasy do raket

LAKIERY NA KAPELUSZE
różnych kolorów
FARBY DO MATERIJ I PIÓR

Tektury smołowe
do pokrywania dachów
WAPNO HYDRAULICZNE
Cement
Gips sztukatorski i murarski

PŁASZCZE GUMOWE
Płachty nieprzemakalne
Kalosze rosyjskie i amerykańskie

BALONY i PIŁKI GUMOWE — PIŁKI NOŻNE „FOOTBALL“
PRZYBORY DO RYBOŁOWSTWA W NAJWIĘKSZYM WYBORZE
Nowe cenniki na żądanie darmo i opłatnie. Wysyłki pocztowe dwa razy dziennie.

LINOLEUM — CEBATY
ROGÓŻKI 602
CHODNIKI — PRZEDŚCIOŁKI

Miesiąc Maryi

zawierający Mszę świętą na wszystkie dni Maja oraz Rezmyślności na każdy dzień, z zapisków czynionych podczas Konferencji majowych

śp. ks. Zygmunta Golijana przez A. D.

atr. 357 w 16-ce, cena egz. k. 1 i 20 gr. za w oprawie w płótno angielskie z napisem złocnym: „Na Maj i na z a w s z e“ (słowa ś. p. ks. kardynała Dunajewskiego o tej wybornej książce) k. 2, w wyborowy gładki szagryn miękki, brzegi złoczone lub niebieskie z gwiazdkami kor. 4, pocztą 40 gr. więcej, do nabycia 604

w księgarni katolickiej
Dra Władysława Miłkowskiego
w Krakowie
Rynek główny L. 30, telefon Nr. 418.

NAKŁADEM KSIĘGARNI
D. E. Friedleina
w Krakowie, Rynek główny L. 17,
wyszedł nowy tomik poezji
Kazim. Przerwy-Tetmajera
pod tytułem

„H A S Ł A“
cena 80 centów, 967 18 0
za przesyłkę pocztą dolicza się 20 cent.
Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Istniejący od lat 29
ZAKŁAD RZĘBIARSKO-KAMIENIARSKI
pod firmą
BRACIA TREMBECY
w Krakowie, ul. Rakowiaka L. 7,
podejmuje się wszelkich robót w zakresie kamieniarsstwa wchodzących, oraz poleca wielki wybór gotowych pomników i grobowców familijnych, po cenach bardzo niskich. 862

Do sprzedania:
Maszyna do szycia zupełnie nowa mało używana, wanna duża blaszana, nowa, przy ul. Topolowej L. 10, na II. ptr., frontowe schody. (puszka do listów na drzwiach). 1094 2 3

Klacz wierzchowa
miary 16 1/2, lat 7, wojskowa, 2 1/2 roku wysłużona, jest do odstąpienia zaraz.
Bliższych szczegółów udzieli pan **Andrzej Turza** w Krakowie, Hotel Krakowski. 1153

Czesław Smiechowski
ul. Mikołajska Nr. 4,
POLECA
Perfumy we fiakonach i na wagę od 10 ct. za 1 dkg., we wszystkich zapachach;
Wedy: kolońska, chinowa, ateńska, we fiakonach i na wagę;
Wedy do ust: higieniczną, miętową, pomarańczową na wagę;
Proszek do zębów;
Pudry na wagę;
Pemady na włosy „Brillantina“ etc.
Zamówienia z prowincji skutecznie i oszczędnie. 945 12 50

Wyborną Kawę
„KAMPINAS“
za 1 złr. 10 ct. za 1 kg.
poleca 1141 3 8
ANTONI SUŠKI
Dom Handlowy
KRAKÓW.

„HISTORJA XIX. STULECIA“

Z dniem 1. kwietnia b. r. zaczęło wychodzić we Lwowie wydawnictwo zeszytowe p. t.

„HISTORJA XIX. STULECIA“

opatrzone przeszło 3.000 ilustracyj.

Tekst opracowany przez **Józefa Tokarzewicza** „**Hodlego**“ przy współudziale grona specjalistów, techników i przyrodników.
Dzieło to ma na celu upamiętnienie przełomu dwóch wieków, wspaniale ilustrowane albumowe zeszyty wielkiego dzieła „**Historja XIX. stulecia**“ z 3 000 ilustracyj, zbytkownie odbitemi na papierze welinowym streszczającego żywot całego upłyniętego wieku. Tekst opracowany świetnym piórem J. T. „**Hodlego**“ w żywych, zajmujących obrazach, ogarnia: wojny i dyplomacje, wynalazki i udoskonalenia techniczne, podbój innych części świata przez Europę, rozwój pojęć filozoficznych i historję nauk, literaturę i sztukę, przemysł i handel, obyczaje, moły i t. d., słowem wszystko, co osiągnęła, odbije się na kartach tego dzieła w świetnych opisach i doskonałych ilustracyjach, zaś na rzeczy polskie rzucaną będzie uwaga szczególna.

„**Historja XIX. stulecia**“ wydawaną jest we Lwowie w drodze prenumeraty od 1 kwietnia 1901 r. Miesięcznie wychodzi 4 albumowe bogato ilustrowane zeszyty na papierze welinowym. Prenumerata razem z przesyłką wynosi kwartalnie 4 złr., miesięcznie 1 złr. 35 ct. Pojedynczy zeszyt 35 ct.

Całe dzieło będzie ukończone w ciągu 20 miesięcy, którego cena księgarska wyniesie przeszło 35 złr.

Jest to najpiękniejsze i najbogatsze a zarazem najtańsze ilustrowane wydawnictwo polskie zeszytowe. 1:77 1 0

Prenumeratę należy nadsyłać wprost do wydawnictwa „**Historja XIX. stulecia**“, Lwów, pl. Maryacki 4.

Zimler i Spółka
w Krakowie, Rynek, Linia A-B, 4,
Magazyn nowości
I polecają

Parasolki
damskie i dziecięce

Gorsety francuskie
i wiedeńskie.

Rękawiczki i pończochy,

Żaboty i Szalki,

Paski damskie i kłamy,

Weloniki.

We wszystkie powyższe artykuły magazyn nasz został w gestunkach dobrych obficie zaopatrzony, przyczem ostatnie nowości również są reprezentowane. Pragnąc osiągnąć jak największy zysk, ceny towarów obliczone są z bardzo skromnym zyskiem. 1013 5 6

Pewny bez ryzyka zarobek!

Osobom, zamieszkałym na prowincji, mającym liczniejsze znajomości, a chcącym zająć się agenturą w swojej okolicy lub mieście, **udzielił się na korzystnych warunkach zastępstwo poważnej firmy.**
Adresy Reflektantów przez grzeczność przyjmuje firma: **Klemens Zgud w Krakowie, ulica Sławkowska Nr. 3.** 1153 2 4

Wałki do fonografów i grafonów
oraz **PŁYTY DO GRAMOFONÓW**
z polskim tekstem
ośpiewane przez pierwszorzędných artystów operowych
poleca magazyn wyrobów optycznych i mechanicznych 532

K. Zielińskiego
Kraków, Rynek, A-B, 39.
Oryginalne amerykańskie grafony do przyjmowania i reprodukcji od 70.

Józef Neuwert & Syn
Kraków, Sukiennice L. 1

poleca na porę **włosenną i letnią:** materjały na suknie wełniane, deseniowe i gładkie, welniane w tańszych cenach na całe suknie od Kor. 9, wyroby bawełniane jako to: lowantyny, batysty, musliny haftowane, satyny, piki, zephyry. Perkalę biłą jako to: sztyryngi, szysfasy, dymki. — Płótna, Reozakki, chustki płócienne, batystowe i perkalowe, białe i kolorowe, kapy pikowe, kotderki dziecięce, franki, po możliwie najniższych cenach. Próbki na żądanie opłacone. 1065 4 4

Sklep Pierwszy
od ul. Siennej
w Szarej Kamienicy
od 15/5 b. r. do wynajęcia.
Wiadomość w handlu pod firmą „Szarski i Syn“ 1180 1 1

Zarząd dóbr w Lubli ost. p. Fryszak, — poszukuje zaufanej i rutynowanej 1181 1 3

SZAFARKI.

Zgłaszać należy się listownie, równocześnie przesać oryginalne świadectwa lub ich odpisy i podać żądanie zapłaty.

Panny
zdolne w syciu staniów, znajdują zaraz stałe zajęcia, za dobrem wynagrodzeniem, w Magazynie konfekcyj damskich **Ignacego Sobolewskiego** w Krakowie. 1179

Do sprzedania **30-sto-morgowy Folwarczek** 1093
dobrze zagospodarowany, z domem mieszkalnym, ogrodem, zabudowaniami gospodarskimi i inwentarzem. Wiadomość: Kraków, Studencka 8 II ptr., Jan Szylar.

Zakład fryzyerski
jest do sprzedania z powodu stonunków familijnych. — Bliższa wiadomość u S. Słupczyńskiego w Samborze. 1142 3 3

PIERWSZA FABRYKA
wyrobów cukierniczych
Józefa Siermentowskiego
w Krakowie, ulica Bracka L. 6
poleca:
Cukry deserowe — Czekoladki — Karmeliki — Owoce kandyzowane.
Wielki wybór
Pierników i Ciast.
1105 3 10

Sól szybikową
z magazynów Wydziału krajowego
zupełnie czystą, higieniczną,
opakowaną w kartonach,
nabywać można w handlu kolonialnym **J. F. Fischera,** Kraków, Linia A-B. 1135

Majątek do sprzedania
lub wydzierżawienia o 3 mile od Krakowa, ziemia pszenna, las, łąki, kąpiel rzeczna, dwór wygodny, suchy wraz z inwentarzem za dopłatą 12 tysięcy złr. Zgłoszenia dla „**Rudelfa**“ poste restante Kraków. 1133 3 3

Dobrze prosperujący
HANDEL korzenny, delikatesów, połączony z pokojem do śniadań, w mieście liczącym nad 30 tysięcy mieszkańców, jest z powodu stosunków familijnych **maraz tanie** do sprzedania. — Kapitał potrzebny 5.000 koron. Zgłoszenia adresować należy: „**Prowincja** 1149“ do Działu inzeratowego „**Głosu Narodu**“ w Krakowie tylko do 5 maja. 1149 2 2

SZPARAGI
w wyborzym gatunku, dostarcza w czkach 4 kg. netto, o cenie 6 kor. 1178 1 10 franco
Zarząd dóbr Mielk

CUKIERNIA
egzystująca od lat 12, która może być połączona z restauracją, — w większym miejscu klimatycznym, jest zaraz do **sprzedania** lub wydzierżawienia. Bliższych informacyj udzieli **Fabryka** robotników miódowych M. M. Urbańskiego w Krakowie, Franciszkańska 1. 98

Podaje się do powszechnej wiadomości, że w **sobotę dn. 18 maja b. r.** odbędzie się

Zwyczajne Walne Zgromadzenie
Członków Towarzystwa
„**Kasa pożyczkowa i oszczędnościowa**“
w **Długim pod Zarszynem**
z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie protokołu poprzedniego Walnego Zgromadzenia
 - 2) Sprawozdanie Zarządu z czynności za czas ubiegły.
 - 3) Przedłożenie rachunków i lansu.
 - 4) Udzielenie Dyrekcji i Radzie Nadzorczej absolutorjum z czynności za czas ubiegły.
 - 5) Zmiana i uzupełnienie statutu.
 - 6) Wybór Członków Zarządu i Rady Nadzorczej.
 - 7) Wnioski Członków. 1175 1 0
- Długie, dnia 29 kwietnia 1901
Zastępca Prezesa Rady Nadzorczej:
Szczepan Wojtko

Zdolny Montaż
do instalacyj wodociągów
ze chce się zgłosić wraz z dowodem kwalifikacyj do Stowarzyszenia inżynierów i architektów dla spraw wodociagowych, w biurze Towarzystwa dla kredytu hipotecznego i oszczędnościowego w Krakowie, Rynek główny, znajdująca się.

ZAKOPANI
ulica Chałubińskiego, wile „**Zofia**“ i „**Niespodzianka**“ mieszkani milijne z kuchniai, z Urządzeniem pokojem i wszelkim naczyaniem kuchennym i kuchennym na lato do najniższej cenie.
Wiadomość: **Helena Langerowa** w Zarszynie.
1108 2 3

ROWER
prawdziwy angielski, mało używany powodu wyjazdu, zaraz tanio do sprzedania przy ul. Granicznej L. 2, part. na prawo. 1164 2 0

KUPIE
mała realność z ogrodem owoc. parcem w Krakowie lub w pobliżu. Szczegółów warunki i wyjaśnienia podać pod „**Adan**“ dział inser. „**Głosu Narodu**“, do wydania tylko za ok. kw. inserat. Pośrednictw. wykluczone. 1160 2 3

4 Wagony ZIEMNIAKÓW
dobrych, jadalnych, ma do sprzedania zaraz 1120

Dwój Skawinki p. Lanckoroński
C. K. 1166 2 0
Ekspedytorka - Telegrafistka
poszukuje posady. — Zgłoszenia „**A. B. 6.**“ poste rest. Przemyski